

The Experiential Spiritual Aphorisms

*(Guideposts on journey to inner advancement, revealed by
Shri Kanudadaji : an Enlightened Being)*

॥ नमो अरिहंतार्ण ॥

वर्तमान तीर्थकर श्री सीमंधर स्वामी

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

श्री कृष्ण भगवान

॥ ॐ नमः शिवाय

श्री शिव भगवान

The Experiential Spiritual Aphorisms

*(Guideposts on journey to inner advancement, revealed by
Shri Kanudadaji : an Enlightened Being)*

: English Translation :

Ms. Shaila Mulji, L. A., USA

: Editing :

Lalabhai D. Patel, V.P. (Academic & Research), HSRC, Surat

The Experiential Spiritual Aphorisms (Series-4)

:: Gujarati Compilation ::

Prof. J. P. Amin

:: English Translation ::

Ms. Shaila Mulji, L. A., USA

:: Editing ::

Lalabhai D. Patel, V.P. (Academic & Research), HSRC, Surat

:: Graphics & Design ::

Pradeep K. Patel,

Published by:

Vasantbhai U. Patel

Founder Trustee,

HOLISTIC SCIENCE RESEARCH CENTER

Vitrag Vignan Charitable Research Foundation

Near Mahavideh Teerth Dham, Kamrej Char Rasta, N.H.48,

Surat 394185 India | TEL: +91-2621-250750;

Email: hsrccsurat@gmail.com | www.holisticscience.org

FOREWORD

It gives me immense pleasure to release this English rendering of Series:4 of Gujarati ‘Anubhav Gyan Sutras’ (Self -Enlightening Experiential Aphorisms) sorted from the Divine Satsangs of Gyani Purush Param Pujya Shri Kanudadaji (1930-2020). These Sutras are the timeless truths which have emanated from heart of an experienced Enlightened Being during His dialogues with self-realized seekers. These Sutras are backed by experience of His own spiritual journey subsequent to having bestowed self-realization by Shri Dada Bhagavan in 1963 who also declared Kanudadaji as His worthy successor as a spiritual guide.

These Self – Enlightening Aphorisms are concise and seekers on many occasions used to ask to Kanudadaji for detailed explanations and He happily narrated the profound meanings underlying these Sutras.

I hope the English knowing seekers especially the youth who are not comfortable with Gujarati language will derive great benefit of this bi-lingual publication with original Gujarati Aphorism along with its English translation put side by side in this book.

I heartily compliment the translator Ms. Shaila Mulji and editor Mr. Lalabhai D. Patel who are fortunate to undertake this translation project assigned and graced by none other than His Holiness Kanudadaji himself.

Vasantbhai U. Patel,
President,
Holistic Science Research Center,
Kamrej, Surat
9th June,2024 (4th Anniversary of Gyani Purush Kanudadashri)

TRANSLATOR'S NOTE

We all have wondered why we are here and what we are doing here on this planet especially through these turbulent times! Dada Bhagavan blessed me with self-realization in 1986. He left His mortal frame in January-1988. But I was fortunate enough to meet His successor, the Divine Guide, Param Pujya Shri Kanudadaji in late 1988. He guided me for further advancement on my spiritual journey. We shared an unbroken connection from the heart and soul and it continues to this very moment of typing this message. It was an unique opportunity for me to meet Him frequently during his last 16 months stay at Los Angeles from where He bade final good bye to this world on 9th June,2020.

Param Pujya Shri Kanudadaji, affectionately known to many, including me as “Dadaji”, was the epitome of grace, devotion, humility, unconditional real affection, unconditional friendship and boundless treasure chest of real knowledge and bliss. You could ask Him to reflect upon any topic and profound words would flow through His lips!

I am so fortunate and blessed to have spent many hours with Him one-on-one, like an eager student and profound Professor! His blessings for translating and writing were unwavering and happened without me having to ask for the projects! He would send a message through another Mahatma or write a wonderful message to me requesting the work be done! Every time I got word that He was giving His eager student a project, I would do a happy dance! I did the happy dance because it meant that I was getting His divine grace!

This is not work that happens without His grace. Everything in the spiritual realm happens through grace. And “Dadaji” was the

epitome of spiritual science. I do heartily wish that the readers find insights that are hidden between the physical words that are printed on the paper. The way to accomplish this as per my own experience, is to invoke His presence and heartily request that He give the exact understanding to us as He intended for it to be conveyed. Mahatma Shri Lalabhai D Patel Saheb has provided an edited version of each “Sutra” as well for enhanced clarity. I offer my deepest appreciation for all His support, blessings and guidance.

These are experiential timeless nuggets of wisdom that help us to understand ourselves, our world of mind-speech-body and find clarity on the distinctive differences between the relative world and the real world within of the soul.

With bottomless gratitude to the Divine Father and Guide Param Pujya Shri Kanudadaji,

-Dada Krupa Karuna (*pen name given by Param Pujya Shri Kanudadaji*)

aka – Shailaben

Los Angeles, California, USA

17 September, 2023 (93rd Birthday of PP Kanudadaji)

The Experiential Spiritual Aphorisms – Series : 4

*(Guideposts on journey to inner advancement, revealed by
Shri Kanudadaji : an Enlightened Being)*

૧ ‘મુમુક્ષુ’નાં નેત્રો કેળવાયેલાં હોય તો, “જ્ઞાની”ને ઓળખી શકે ને!

1. The seeker of liberation can recognize an Enlightened Being but when their vision is so cultivated!

૨ ‘શ્વાસ’ જેમ ચાલે, તેમ ‘નવ કલમો’, અંદર ચાલ્યા જ કરવી જોઈએ.

2. The prayer of ‘nine diamonds’, should keep flowing within like the flow of breathing goes on.

૩ આપણો આપણું કાંઈ જ રાખવું નથી, ધાર્યું કરાવવું નથી, તો પછી સહજ “દાદા”, આપણો માથે ‘કલ્યાણ માર્ગ’માં છે જ.

3. When we have nothing of our own to prevail or to get nothing done of our own wish, then be sure that the bestowal of spontaneous blessings of “Dada” are with us all along our ‘spiritual journey’.

૪ Safe થયેલો ક્યારે unsafe થઈ જાય એનું શું ઠેકાણું, આ કાળમાં?! માટે સદાય ‘ચેતતા’ રહેવું જોઈએ.

4. One who has become ‘safe’ cannot rest assured as one might turn ‘unsafe’ at anytime in these treacherous times. Hence, one needs to remain ever ‘cautious’.

- ૫ ‘દૃષ્ટિ-રાગ’ સંસારમાં ભટકવાનું કારણ છે.
5. ‘Stickiness of a vision’ is a cause of wandering in the cycles of life after life.
- ૬ ‘લગામ’ છોડીને કામ લઈએ, તો કેટલું બધું ‘સારું’ કામ થાય!
6. If we take on the job by letting go of the ‘reins’, then how ‘wonderfully’ the job gets done!
- ૭ “શુદ્ધ પ્રેમ”માં કેઈ ‘સ્થળ, અંતર અને કાળ’ની મર્યાદા નડતી નથી. શુદ્ધ પ્રેમમાં ‘વિરહાગ્નિ’ ઉત્પન્ન થાય અને પરિણામે “જ્ઞાનાગ્નિ” પ્રગટ થાય.
7. In “pure unconditional love” (for an Enlightened One) no limit whatsoever of ‘place, distance or time’ become a hindrance. In pure unconditional love, ‘fire of separation’ (virah-agni) arises and as a result the fire of ‘real knowledge’ (“gyan-agni”) manifests.
- ૮ આ ‘દુઃષમકાળની બુદ્ધિ’ તો ‘બળાપો’ કરાવે જ, પણ જો આવી ‘બબર’ પડે, તો એમાંથી છૂટી શકાય.
8. Undoubtedly the ‘intellect of these treacherous times’ makes us ‘burn in turmoil’, but if this is ‘realized’, then we can free ourselves from it.

૯ આ જ્ઞાનદશાનું ‘પ્રગટ’નું પદ, આગળના ઉદયના ‘પ્રયોગ સ્વરૂપે’ છે, તે ‘સજીવનપાણે’ કામ લાગે છે; આ તો ‘વીતરાગ-દીક્ષાનો પ્રયોગ’ છે, ત્યારે જ ‘નિમિત્ત’ કામ કરે. પ્રકૃતિની હાજરીમાં સતત ‘છૂટા’ રહેલા છે, એ ‘જ્ઞાન-દશા’ જ કામ કરે છે!

9. Enlightened Being’s ‘manifested’ stage of ‘Enlightened Knowledge’ is an outcome of his past experiment of spiritual endeavor that now becomes helpful in ‘live form’, in benefiting others; this is an ‘experiment of the initiation through a dispassionate state’, and exclusively then the ‘instrument’ becomes functional. The Enlightened Being incessantly remains totally separate in the presence of ‘relative nature personality’, and it is His ‘Enlightened State’ that functions!

૧૦ ‘આજ્ઞાધર્મ’ મળ્યા પછી જ ‘યથાર્થ પ્રતિક્રમણ’ શરૂ થાય; ‘પ્રતિક્રમણની વિધિ’, એ ‘કર્મ-બંધન’માંથી છૂટવા માટેનો અને ‘રીયલ’ તરફ જવાનો, મોટામાં મોટો ‘પુરુષાર્થ’ છે.

10. Exclusively after receiving ‘fundamental precepts’ (aagna-dharma) the ‘authentic heartfelt apology’ begins; the ‘endeavor of prayers of apology’ (pratikraman-vidhi), is the greatest of all ‘real inner efforts’ to get freed from the ‘bondage of karmas’ and to progress towards the ‘real’.

૧૧ આ ‘મન-વચન-કાયા’ રૂપી ‘geography’ છે, એ જ આપણું ‘જગત’ છે, ‘જગત’ એ તો માનેલા આત્માનો ‘વિકલ્પ’ છે, “આત્મા” સ્વભાવથી ‘કલ્પ સ્વરૂપ’ છે. “હું” કોણ છું, તે ‘જાણતો’ નથી એટલે પોતાને ‘વિકલ્પ સ્વરૂપે’ જ માને છે, ‘વિકલ્પ’ ઊડ્યો એટલે પોતાનું ‘કલ્પસ્વરૂપ’ પ્રગટ થાય, તો પોતે “જ્ઞાની-પુરુષ”ની કૃપાથી ‘નિર્વિકલ્પ સ્વરૂપે’ રહી શકે. પણ આજના કાળમાં આ ‘કૃપા સાધ્ય’ છે, સાધન-સાધ્ય નથી.

11. This ‘mind-speech-body’ ‘geography’ itself is our ‘world’, the ‘world’ is a ‘falsely believed skewed projection’ (vikalpa) of the ‘believed Self’, the Self (atman) is in the nature of ‘projecting’ (kalpaswaroop). Since one does not know ‘who really I am’, one believes oneself as per one’s falsely believed skewed projection. Once the wrong belief blows away, one’s ‘true form of projection’ (kalpa-swaroop) manifests, and consequent to the grace of the “Enlightened Being”, one can remain ‘free from projections’ *per se*. (nirvikalpa-swaroop). However, in this time cycle, this is ‘grace-based spiritual achievement’, and not a ‘spiritual tools-based endeavor’(sadhan-sadhya).

૧૨ “ભગવાન” અને આપણી વચ્ચે ‘અજ્ઞાન’ની જ ફાયર છે !

12. Between “God” (Bhagavan) and us only the wedge (impediment) of ‘ignorance’ is there!

- ૧૩ ‘ઉપયોગની ગોઠવણી’ એ ‘જાગૃતિ’ કહેવાય; આ ગોઠવણીના પરિણામે પોતે ‘વ્યવહાર’નાં બધાં જ કામોમાં બે ‘View Point’માં જ રહી શકે ! અર્થાત્ નિરંતર ‘આજ્ઞા’માં રહી શકે.
13. The ‘setting-up of focus’ is called ‘Self-awareness’; this setting-up will resultantly enable oneself remain in the two view-points through all the works in one’s ‘relative life and living’! That means, one can incessantly stay adhered to the compliance of the ‘fundamental precepts’.
- ૧૪ ગીતાનું ‘કેન્દ્ર-બિંદુ’ (‘Center point’) “જ્ઞાની-પુરુષ એ જ મારો આત્મા છે”, તે છે.
14. The ‘center point’ of the ‘Gita’ is that “exclusively-and-truly the Enlightened Being is my Soul Self”.
૧૫. જે ‘શરીર’(‘Body’)માં ‘આત્મસ્વરૂપે’ પ્રગટ થયા છે, તે ‘દેહધારી પ્રગટ પરમાત્મા’, ‘જ્ઞાનીસ્વરૂપે’ પ્રગટ દશાએ થયા છે, એ જ આપણો ‘આત્મા’ છે.
15. One who has manifested as a ‘Pure Soul Self’ while in the ‘body’, that ‘embodied Godly omniscient Pure Self’, who is present with a realized state, such an ‘Enlightened Being’ is regarded as our true Soul Self.

૧૬ ‘પ્રકૃતિ’ બીજ-ગુણ છે, એ ‘નિર્જરી’ જાય ત્યાં સુધી ક્રમબદ્ધ પર્યાયથી છે અને છેવટની ‘અપાદાન શક્તિ’થી નિર્જરી જાય છે.

16. ‘Relative nature personality’ (prakruti) is a seed-attribute, its entire discharge is in sequential phases and its ultimate discharge happens due to the ‘inherent receding power’ (apaadaan shakti).

૧૭ આખી ‘નિર્જરા-શક્તિ’ અપાદાન-શક્તિ છે; જો આપણે પાનખર ઋતુમાં પાંદડાં પાડવા જઈએ તો શું દશા થાય ? એ ‘અપાદાન’ શક્તિ ‘ક્રમબદ્ધપર્યાય’માં આવે છે.

17. The whole ‘discharge power’ is an ‘inherently receding power’; what will happen to us if we go to pull off the leaves from trees in the Fall season ourselves?! That ‘inherent receding power’ relates to the (nature’s) scheme of ‘sequential phases’ (*krambaddh paryaya*).

૧૮ ‘વ્યવસ્થિત શક્તિ’ની આજ્ઞા અર્થાત્ ‘આજ્ઞાધીનપણું’ જેમ જેમ પચે, તેમ તેમ પોતે ‘સહજ’ થતો જાય. આજ્ઞા પચી જાય પછી ‘પોટલા’ સ્વરૂપે કામ કરે અને એની પાછળ ‘કુદરતી શક્તિઓ’ કામ કરે !

18. As the precept of ‘scientific circumstantial evidence’ (*vyavasthit shakti*) i.e. ‘dedicated compliance to the fundamental precepts’ digests gradually, one shall go on becoming ‘spontaneous’ (*sahaj*). After the precepts are digested fully, then one functions like a ‘sack’ (of ego-free living matter), and behind such a person the ‘powers of nature’ shall work!

૧૯ મહાત્માઓનું આખું જીવન ‘યજ્ઞ’ જ છે, તેમાં ‘પોતાપણું’ ‘આહુતિ’ રૂપે હોમવાનું છે અર્થાત્ ‘પોતાપણા’ને ‘સ્વાહા’ કરવાનું છે.

19. The whole life journey of ‘Mahatmas’(Self-realized ones) is a ‘*yajna*’ (holy sacrificial fire ritual), in that one’s ‘me-ness’ (*potapanu*) is to be ‘offered’ bit-by-bit (to the metaphoric fire), that ‘me-ness’ has to be set ablaze and burnt down.

૨૦ ‘સમજણ’ જેટલી પચી, એટલી ‘શક્તિઓ’ બહાર આવશે.

20. To the extent that ‘right understanding’ (*samjan*) gets digested, the ‘inherent powers’ shall manifest.

૨૧ “પ્રગટ જ્ઞાની” કહે, અમે તમને અમારી પાછળ પડવાનું કહ્યું જ નથી, અરે, અમે એવું રાખ્યું જ નથી; આ તો ‘તમોને’ ‘તમારી’ જગ્યાએ બેસાડ્યા છે એટલે હવે ‘તમો’એ જ ‘તમારી’ પાછળ પડવાનું છે, “આજ્ઞાધર્મ”થી.

21. The Enlightened Being says that I have never asked you to follow me; actually, I have not left any such requirement to necessitate so. He says, since I have instated ‘you’ in your very own ‘seat’, now ‘you’ are to follow ‘your own Self’ through complying with the ‘fundamental precepts’.

૨૨ ‘રીલેટીવ’થી ‘છૂટાપણે’ રહેવાના લક્ષણો જ ‘પુરુષાર્થ’ છે.

22. Staying ‘separate’ from the ‘relative’ indicates the ‘real inner effort’ (*purusharth*).

૨૩ ભાષા ફેર છે ત્યાં વાદ-વિવાદ હોય છે, “દાદા” પણ છેવટે બેસી ગયા, એક જ ‘શુદ્ધ-પ્રેમ’ની ભાષામાં ! આપણે મહાત્માઓએ આમ જ બેસી જવા જેવું છે, સાથે રહીને !

23. Where there is a difference in language, there are arguments and counter arguments, at last even “Dada” too sat down, in solely the language of ‘pure unconditional love’! We “Mahatmas”, too, ought to sit down in the same manner, while staying united!

૨૪ પોતાની ‘પ્રકૃતિ’ ઓળખાતી જાય, એને ‘વિકાસ’ (‘Development’) કહ્યો છે. આપણે ‘પ્રકૃતિ’ અને ‘પ્રકૃતિનાં લક્ષણો’ ઓળખી લઈએ.

24. The gradual recognizing of our own ‘relative nature personality’(prakruti), is called ‘development’. Let us recognize our own ‘relative nature personality’ and its ‘traits’.

૨૫ અનાથોના નાથ ક્યારેય ‘અનાથ’ ના બનાવે એવા અમારા સનાથ “પ્રગટ દાદા” છે, ‘પ્રગટ’ કહે, અમારે કોઈના નાથ થવું નથી, ગુરુ થવું નથી; જે ‘બધાના થઈને’ કોઈનાય નાથ થયા નહીં, તેથી બધાના ‘સનાથ’ થયા !

25. “Dada”, the divine manifested Lord, is the protector of us - the shelter-less ones, He would never ever leave us ‘unprotected’. He, the God manifested says, “I do not want to be anyone’s Lord or Guru.” He belonged to everyone yet never became anyone’s Lord, that is why all of us have become ‘protected’!

૨૬ અમે કહીએ એટલું જ કરો, ‘પોતાનું’ ના કરો, એમ ‘પ્રગટ જ્ઞાની’ કહે.

26. The Enlightened One says, “Just do as much as I tell you to do; Don’t do anything ‘on your own’.”

૨૭ Owning all Doership is Ignorance.

27. Owning all Doer-ship is Ignorance.

૨૮ આ બધું ‘બંધાયેલું કર્મનું પોટલું’ તે છૂટવા માટે જ છે ! એક જ બંધન એવું છે કે જે ‘સંપૂર્ણ મુક્તિ’ (‘Total Freedom’) આપે અને તે “જ્ઞાની”નો “શુદ્ધ-પ્રેમ”.

28. This entire ‘bound bag of karmas’ is utterly meant for getting unbound! There is exclusively one bondage that will grant ‘total freedom’ and this is the “pure unconditional love” (*shuddha prem*) of “Enlightened Being”.

૨૯ ‘મોક્ષ’ એ કલ્પનાનો વિષય નથી, પણ ‘અનુભવ’નો વિષય છે - ‘ચાખેલી સાકરની મીઠાશ’ની જેમ જ. મરતા પહેલાં ‘મોક્ષનો અનુભવ’ થવો જોઈએ. વેદાંતે કલ્કિ અવતાર કહ્યો છે અને જૈન દર્શને ‘અસંયતિ પૂજાનો કાળ’ કહ્યો છે, તે “દાદા ભગવાન”, “જ્ઞાની” સ્વરૂપે પ્રગટ થયા !

29. ‘Liberation’ is not a subject of imaginary projections, but it is a subject of ‘experience’ – utterly like the ‘tasted sweetness of sugar’. Before dying, the ‘experience of liberation’ should happen. What has been foreseen in the Vedanta philosophy as an era of ‘Kalki Avatar’ and in the Jain philosophy as an ‘era of reverence to a householder’, that very forecasted one is “Dada Bhagavan”, who manifested as a “Gyani Purush” (Enlightened Being)!

૩૦ “અક્રમ વિજ્ઞાન” ‘સાવધાન’ રાખે, ‘અસાવધાન’ ક્યારેય પણ ના થવા દે.

30. “Akram Vigyan” keeps us ‘vigilantly careful’, and will never allow us to become ‘distracted’.

૩૧ ‘કરવો ના પડે’ એને યોગ કહેવાય. યોગ એટલે મફતમાં મળતી ચીજ છે, એને ખરીદવો ના પડે, એના માટે મહેનત નથી કરવી પડતી, જન્મ મહેનતથી નથી, યોગ, એટલે ‘વરગણા’ પેસી ગયેલી હોય અજ્ઞાનતાથી, એને ‘વળગણા’ કહેવાય, જે ‘મનોયોગ-વાણીયોગ-કાયાયોગ’ એમ ત્રિવિધ યોગથી છે, એને ‘યોગ’ કહેવાય. અજ્ઞાન હોય ત્યાં સુધી કર્મના ‘કર્તાપણાના ભાન’થી, ક્રિયાઓના કર્તાભાવથી હોય અને જ્ઞાન પ્રાપ્ત હોય તો ‘આત્મયોગ’થી હોય.

31. ‘What does not have to be done’ - that is called ‘yoga’. ‘Yoga’ means something that is acquired free of cost (effort), it does not have to be bought (it arises on its own), there is no toiling required for it - the birth does not happen with any effort. ‘Yoga’ means assembling of ‘sticky matter’ that made its way in through ignorance, that is called ‘possession’ (making one feel as if possessed)! It is by way of ‘mental yoga – speech yoga –body yoga’ like that it is a tri-pronged yoga, this is called ‘yoga’.

If ignorance is there, that Yoga (such an assembly of mind-body-speech) is with the ‘sense of Doership of karmas’ i.e. being a doer of actions, and

after experiencing ‘real knowledge’ one is (graced) with ‘atmayog’ (centered as pure consciousness free from the assembly of mind-body-speech).

- ૩૨ ઠરેલા ભાગમાંથી ‘કૃપા’ આવે છે, એને માટે ‘સજીવનમૂર્તિ’ દેહ (‘સદેહે-પ્રત્યક્ષ’) જોઈએ, જે ‘ઓપન’ છે અને ત્યાંથી ‘કૃપા’ ઝિલાય.
32. ‘Grace’ flows from the ‘settled inner recesses’, and for that a ‘living idol’ (presence of embodied Enlightened Being) is necessary, that is ‘open’ and from there ‘grace’ is bestowed upon.
- ૩૩ ‘અંતરાત્મ દશા’ને ‘Exact’ (‘યથાર્થ’) ‘તપ’ કહ્યું છે અને ક્રમમાર્ગમાં પણ આને જ ભગવાને ‘તપ’ કહ્યું છે, પણ ત્યાં ‘આત્મહેતુલક્ષની ક્રિયા’થી હોય.
33. ‘State of being as inner Self’ (*antaratma-dasha*) has been called “Exact” ‘inner penance’ and in the step-by-step spiritual path (*Kramik marg*) too, this solely has been called ‘inner penance’ by God, but there it is by way of ‘activity aimed at uplifting the state of inner Self’.
- ૩૪ પોતે પોતાને જ ‘ઉપદેશ’ આપવો; ‘પોતે’ જ ‘પોતાનો’ ‘શિષ્ય’ છે!
34. One should give ‘counsel’ to one’s own self; ‘oneself’ is one’s ‘own’ ‘disciple’, indeed!

- ૩૫ કોઈ પણ પ્રકારે ‘શક્તિ’નું ‘માલિકીપણું’ ના કર્યું હોય, ત્યારે ‘શક્તિ ઉત્પન્ન’ થાય.
35. The ‘inner power’ ‘sprouts’ when one has in no way claimed ownership of the ‘power’.
- ૩૬ ‘ત્રણ મંત્રો’ ભેગા કરે ત્યાં ‘આર્યધર્મ’ કહેવાય અને તેનાથી ‘ભેદ-બુદ્ધિ’નો ‘ક્ષય’ થાય.
36. Where the ‘three mantras’ are put together, it is called ‘*Arya-dharma*’ and with that the obliteration of the ‘divisive-intellect’ happens.
- ૩૭ ‘દૃષ્ટિ’માં જેમ જેમ ‘લઘુતા’ આવતી જાય, તેમ તેમ ‘સાહજિકતા’ પ્રગટ થતી જાય અને સ્વભાવમાં અર્થાત્ સ્વરૂપમાં ‘ગુરુભાવ’, અર્થાત્ ‘જ્ઞાતાદ્રષ્ટા ભાવ’ પ્રગટ થતો જાય.
37. As humility comes in one’s ‘vision’, there gradually arises a spontaneity and a heightened state of one’s intrinsic nature (as a Pure Soul Self) i.e. the state as a ‘Knower-Seer’ manifests.

૩૮ આપણે “દાદા”ને આવકાર્યા એટલે “દાદા”એ આવી રીતે ‘સંજોગો’ને આવકાર્યા; આપણે તો સંજોગો માત્રને આવકારવા, તો ‘સંજોગો’ હસતા હસતા જાય !

૩૮. We wholeheartedly received “Dada” means (understood how) “Dada” wholeheartedly received and honored the ‘circumstances’, likewise we should wholeheartedly receive and honor the circumstances whatsoever, and then the ‘circumstances’ shall pass on laughing along!

૩૯ એક એક મહાત્માને જોઈને અંદર ‘ધન્યતા’ અનુભવવી જોઈએ; ‘Opinion’ આપવો નહીં કે તું દોષવાળો છું; ‘દોષ કહીએ તો સીધું “ભગવાન” ઉપર ‘આરોપણ’ પહોંચી જાય.

૩૯. Upon seeing every ‘Mahatma’, we should internally experience and acknowledge a ‘sense of great worthiness’; but should not give ‘opinion’ of any sort that ‘there lies a fault in you’, otherwise that accusation shall directly reach the “God” (within them).

૪૦ ‘ફસામણ’માંથી છૂટવા માટે રસ્તો તો શોધવો જોઈએ ને ? આ માટે, આ દુષ્કાળમાં (કળિ-કાળમાં) ‘અક્રમ વિજ્ઞાની’ “જ્ઞાની-પુરુષ” સિવાય કોઈ સચોટ રસ્તો હવે રહ્યો નથી; આ તો કેડી છે, “Live કેડી” છે; ‘માધ્યમ’ને કેડી કહી છે, જેવો ‘કાળ એવી ભાષા’ હોય.

40. One must find a way to come out of the ‘trap/maze’, right? For this, in these adverse times of Kaliyuga, now there is no other clear pathway left except the “Akram Vigyani Enlightened Being”; this is a narrow pathway – a ‘live pathway’, here the ‘medium’ is called a pathway, the language will be according to the times prevalent.

૪૧ ‘હું તો તૈયાર જ બેઠો છું, તમારી વારે વાર’ - “પ્રગટ જ્ઞાની” કહે.

41. ‘I am sitting ever ready, the time is yours that holds you back’ – says the “Enlightened Being”.

૪૨ ‘વાત’ એકની એક, પણ “જ્ઞાની-પુરુષ”ની ‘Everfresh’ વાણી નીકળ્યા કરે; પણ અંદર બરાબર ‘Observe’ (‘નિરિક્ષણ’) કરે ત્યારે જ એની ખબર પડે. વાતની ‘Freshness’ હોય છે; આ જ અનુભવ વાણી.

42. The ‘dialogue’ is one and same, but the ‘ever-fresh’ speech of the “Enlightened Being” keeps flowing; but it can only be recognized when one properly observes from within. There is a ‘freshness’ in the talk; this utterly is the ‘real experienced speech’.

૪૩ ‘પ્રકૃતિ’ જોડેનું ‘ડીલિંગ’ એ ‘જ્ઞાનકળા’થી શક્ય બને છે.

43. The ‘dealing’ with the ‘material nature’ (*prakruti*) becomes possible with the ‘art of real Knowledge’ (*gyan-kala*).

૪૪ “જ્ઞાની પુરુષ”ની હાજરીથી ગમે તેવું કામ હોય તોય, કામ સહેલાઈથી ઉકલી શકે. દરેકને ફાયદાના પ્રકાર જુદા હોય; “જ્ઞાની-પુરુષ” બધે જ સરખા છે, પણ લેનાર જુદા જુદા હોય છે.

44. In the very presence of the ‘Enlightened Being’ no matter how difficult the work may be, it gets done very expeditiously and easily. Everyone benefits differently; the ‘Enlightened Being’ is uniformly the same everywhere, but the takers are uniquely different.

- ૪૫ ‘જીવન’ હસતાં હસતાં પરમ ગંભીરપણે કાઢવું જોઈએ.
45. The ‘life’ should be lived-out joyfully with profound depth.
- ૪૬ ‘અંદર સ્પષ્ટ’ હોય તો ‘બહાર સ્પષ્ટ’ હોય.
46. If there is ‘perfect clarity within’ then there will be ‘perfect clarity outside’.
- ૪૭ “સેન્ટર”માંથી (“શુદ્ધાત્મા”માંથી) ખસ્યા એટલે તરત જ ‘પ્રતિક્રિયા’ કરવું.
47. As soon as one moves away from the “Center” (pure consciousness state) one instantaneously need to do ‘heartfelt apology-repentance’.
- ૪૮ “ભગવાન” દર્શન આપનાર નથી, પણ દેહના ‘માલિકીભાવ’થી, ‘કર્તાભાવ’થી ‘મુક્ત’, એવા “જ્ઞાની-પુરુષ” સજીવન સ્વરૂપે મળે, તે જ અંદરના “ભગવાન”નાં ‘દર્શન’ કરાવી શકે.
48. “God” does not give us an appearance, but on personally meeting the embodied ‘Enlightened Being’ who is ‘free from ownership of the body’ and ‘free from sense of doer-ship’, He would grant one the ‘real vision’ to realize the “God” within.

૪૯ “જ્ઞાની”ની અનુભવ વાણી અભિનિવેશપણે ક્યારેય ના હોય,
પણ ‘મુક્તપણે’ જ હોય.

49. The experiential speech of the ‘Enlightened Being’ is never ever with any sort of his identification thereto, but it is utterly in a ‘free’ form on its own.

૫૦ ‘મિથ્યાત્વ’થી મુક્તિ અપાવે, એને ‘દીક્ષા’ કહી છે; અહીંયાં
‘અજ્ઞાન’થી ‘મુક્તિ’ કરવાની દીક્ષા છે, એને ‘વીતરાગ દીક્ષા’
કહેવાય.

50. That which gives one freedom from ‘illusory projections and beliefs’, that is truly called ‘initiation’. The initiation that takes place here sets one free from ignorance, and it is regarded as ‘Initiation to Attachment-free state’.

૫૧ ‘પુદ્ગલ રમાણતા’માં જેટલો ભય લાગે છે, તેનું ‘counter balance’ આત્માએ કરીને અંતરમાં નિર્ભયતા છે, ‘નિઃશંકતા’ની અપેક્ષાથી અને પરિણામે, ‘અસંગતા’નો સ્વાદ આવતો જાય છે !

51. Against the level of fear felt while being immersed in the ‘live matter plays’ (*pudgal-ramanata*), one need to apply the counterbalance of the fearlessness lying in the inner orientation as an eternal Self (this will be with all ‘doubtlessness’), and this will be gradually resulting in the taste of ‘absolute separation’ arising!

૫૨ ‘હિસાબ’ છે, એટલું સમજી જાય તેનું કામ થઈ જાય છે !

52. The life purpose gets accomplished for the one who simply understands that this is all an interplay of ‘karmic accounts’ (*hisaab*)!

૫૩ જેટલી ‘ભૂલો’ દેખાય એટલા પ્રમાણમાં ‘કેવળજ્ઞાનના અંશો’ ખુલ્લા થતા જાય.

53. To the extent that one’s own mistakes are ‘seen’, to that extent the light of ‘Absolute Knowledge’ goes on opening out.

૫૪ ‘ધર્મ’ તો “આત્મા”ને-“રીયલ”ને લાગુ પડે છે પણ આ તો આ કાળમાં ભ્રાંતિથી ‘રીલેટીવ’ને ધર્મ મનાય છે !!

54. ‘Dharma’ relates to the “soul” (*atman*) – to the “real”, but with delusion prevailing in the present times, the ‘relative’ is believed to be Dharma!!

૫૫ ‘સ્વભાવ’ મળે છે ત્યાં ‘અનુકૂળતા’ થાય છે, પણ પોતાના ‘અંતઃકરણના પરભાવ’ના ધર્મથી મુક્ત થવું, એને ‘સ્વભાવ-ધર્મ’ કહેવાય. પકડીયે તો ‘મૂળ’ જ ના પકડીયે ? ‘કિંગ’ જાય તો ‘રમત’ ખલાસ થઈ જાય !

55. Where there is a likeness of ‘nature’ one feels convenience, but to be detached from the non-self related nature of ‘inner psychic mechanism’ (*antahkaran*), is called being oriented to the ‘true innate nature of Self’ (*swabhav dharma*). If we are going to hold onto something, then why not hold on to the ‘core Center’? If the “king” goes away then the ‘game’ is over!

૫૬ ‘સમજણ’ એ ‘પુરુષાર્થ-સિદ્ધિ’ છે; પુરુષાર્થ ફક્ત સમજણ માટે જ છે; કોઈ પણ પ્રકારે શંકા કરવા જેવી નથી, ‘સમય’ આવે ત્યારે જ ‘સમજ’ પકડાય.

56. ‘Core conviction’ (*samjaan*) is an outcome of ‘real inner effort’ (*purusharth siddhi*); real inner effort is utterly for the purpose of core conviction; in no matter whatsoever is it worth having any doubt in this regard, when its time comes then only the ‘understanding’ is grasped.

૫૭ ‘નિશ્ચય ચક્ષુ’ પ્રાપ્ત થાય, એવું ઉઘાડું ‘દર્શન’ થાય, ત્યારથી ‘દેખાવા’ લાગે. પહેલામાં પહેલું પોતાની ‘ભૂલો’ દેખાવા માંડે. સૌ પહેલાં તો આ ‘ભૂલ’ છે, એવું પકડાવું જોઈએ. ‘દૃષ્ટિ’માં એટલી બધી શક્તિ છે, એ સમજવું જોઈએ.

57. After attaining the ‘real inner vision’ (*nischay-chakshu*), and when such vision opens out, from that point ‘real viewing’ starts. First-and-foremost, one’s own ‘mistakes’ start getting reflected to one. Before anything else, it should be grasped ‘this is a mistake’. One needs to understand that there lies immense power in the ‘real vision’.

૫૮ ‘કારણ’ (‘Cause’) હોય નહીં તો ‘કાર્ય’ (‘Effect’)માં આવે નહીં. આગળનો અજ્ઞાનભાવનો નિશ્ચય હતો, તે આજે મૂંઝવે છે ! એટલે એની સામે ‘આજ્ઞાધર્મ’ પાળવાનો ‘નિશ્ચયભાવ’ મજબૂત રાખવો જોઈએ. એ માટે “દાદા ભગવાન” પાસેથી શક્તિઓ માગવાની, લઘુભાવે ‘પ્રાર્થના’ કરીને.

58. If there is no ‘cause’ then the “effect” would not be there. It is the previous life’s ignorance based inner conviction, that confuses one in this life! That is why, in the face of it, one has to have a firm resolve for compliance to the ‘fundamental precepts’. And for that, requisite inner strength should be asked from “Dada Bhagavan”, with an utmost humble ‘prayer’.

૫૯ ‘હું જ બધામાં છું’, આવી રીતે હૃદયથી બધાને ‘અભેદ-ભાવ’થી જીતી લેવા જોઈએ, એ રીતે ‘પ્રેમ-સ્વરૂપ’ થવાય. “દાદા” આવી રીતે ‘પ્રેમ-સ્વરૂપ’ હતા.

59. ‘I am within each and every one’, in this manner everyone should be heartily won over with the ‘inner attitude of oneness’, that is how we can become the ‘pure form of love’. “Dada” was the ‘pure form of love’ in this way.

૬૦ “જ્ઞાની”ની વાત બધાને લાગુ પડે; પોતાની જાતને માટે લાગુ પાડેલી છે એટલે ઉઘાડા થયા, એ “જ્ઞાની-પુરુષ”નો ‘openness’નો process પૂરો થયો. જેમને કોઈ પણ પ્રકારનો ‘માલિકીભાવ (Belonging)’ ના રહ્યો, એ “જ્ઞાની-પુરુષ”.

60. The dialogue of the “Enlightened One” applies to everyone; He already applied it to Himself and hence got manifested as an Enlightened Being on completion of the opening out process. One who is not left with any sense of ownership - such is the “Enlightened Being”.

૬૧ ‘મૂળનું બીજ-સ્વરૂપ’, તે આજે ‘પ્રાકૃત-સત્તા’માં છે, તે જ આજે ‘ગલન’ - ‘ઉદય’ ‘Discharge’ સ્વરૂપ થઈને આવ્યું છે !

61. The ‘core seed-form’, underlying the power of the material nature at present, that utterly has now come into the effect as a ‘discharge’ i.e. ‘resulting manifestation’ form!

૬૨ ‘જીવન એ પોતાનો જ હિસાબ છે’. ‘વ્યવસ્થિત’ની આજ્ઞાને લક્ષમાં રાખીને. આ કાળમાં ‘સમ્યક્પણું’ કાચું પડે છે, એટલે જ વ્યવહારમાં મૂંઝાઈ જાય છે.

62. ‘The life journey fundamentally is an outcome of one’s own karmic account only’. This is to be understood while keeping the precept of ‘scientific circumstantial evidence’ in the mind. In these times, ‘right balanced understanding’ falls short, and due to this only, one gets confused in dealings in life.

૬૩ “આપણે બધા એક જ છીએ અને આપણામાં કંઈ જુદાઈ નથી”. આટલું રોજ પાંચ વખત સવારમાં બોલવું, તો આપણને કોઈની જોડે મતભેદ હશે, તે અંતરમાં સમજણથી ઓછા થતા જશે અને ‘નવા મતભેદ’ પડશે નહીં.

63. “We are all essentially one and there is no separation at all amongst us.” Speak this much five times in the morning every day. Then whatever differences in opinion are there with others, will gradually dilute understandingly and ‘new differences’ will not arise.

- ૬૪ ‘નોંધ’ રાખીએ, તો પછી એને ‘વ્યવસ્થિત’ કેમ કહેવાય ? ‘ભગવાન’ની ‘દ્રષ્ટિ’માં કોઈ પણ પ્રકારની ‘નોંધ’ ના હોય.
64. If we keep a ‘note’ (of other’s faults) then it is our dearth of understanding of the principle of ‘orderly nature’ (*Vyavasthit*), is it not? In the God’s vision, there is no place for ‘note’ of any sort.
- ૬૫ ‘મહાત્માઓ’ માટે ‘ભાવાભાવ’ એ તો ‘રીલેટીવ’ છે. ‘ભાવકો’ સ્વરૂપે ‘ડિસ્ચાર્જ પુદ્ગલ’ છે, તે ક્યારેય ‘રીયલ’ સ્વરૂપે ના બપાવાય, એની ‘જાગૃતિ’ જરૂરી છે.
65. For ‘Self-realized Initiates’ (*Mahatmas*) any ‘inclination or disinclination’ is ‘relative’. These instincts are a part of the discharging ‘living matter’ (*pudgal*), it should never be construed as ‘real’ - that ‘inner alertness’ is needed.
- ૬૬ ‘પરીક્ષા’માં કેટલી બધી ‘જાગૃતિ’ રાખો છો ? તો પછી ‘મોક્ષ’ માટે ‘જાગૃતિ’ની જરૂર નહીં ?!!!
66. How much alertness you keep in giving ‘test examination’? Then, is there not a need for ‘alertness’ for ultimate liberation (*moksha*)?!!!

- ૬૭ “દાદા ભગવાનનો” અક્રમ માર્ગ’ એ ધુમાડા વગરના ‘શીતળ જ્ઞાન-અગ્નિ’નો આ કાળનો ‘આશ્ચર્યકારક મોક્ષમાર્ગ’ છે.
67. Dada Bhagavan’s Akram Marg (stepless spiritual path) is a smoke-free ‘cooling fire of Real Knowledge’, it is a ‘miraculous liberation path’ of these times.
- ૬૮ “જ્ઞાની-પુરુષ”નો આપેલો ‘આજ્ઞાધર્મ’ એ બાહ્યવાણીનો વ્યવહાર નથી, પરંતુ અંદરના પડોશી સાથેની અંતરવાણીનો વ્યવહાર છે, ‘ભગવત્ વ્યવહાર’ છે.
68. The guiding ‘fundamental precepts’ principle given by the ‘Enlightened Being’ is not a customary outer speech, but it is an inner dialogue that takes place internally with the 1st neighbor (oneself), it is a ‘divine dealing’ within.
- ૬૯ ‘આજ્ઞા’ એ જ ‘શુદ્ધ બ્રહ્મચર્ય’નું સ્વરૂપ છે.
69. The guiding ‘Fundamental precepts’ principle itself is the authentic form of ‘pure celibacy’.
- ૭૦ ‘અહંકાર’ મિશ્રિત થાય, ત્યારે ‘કુદરત’માં ‘ખલેલ’ (‘Disturbance’) થાય.
70. When the ego gets involved, there is a disturbance in ‘Nature’.

૭૧ “આત્મ-ધર્મ” તરફ જવા લાગે, ત્યારે ‘વાણી’ મીઠી, મધુરી થતી જાય, ‘ધર્મના આરાધન’ પ્રમાણે ‘વાણી-માધુર્ય’નું પ્રમાણ થાય છે, જેમ ‘વાણી’ મધુરી થતી જાય, તેમ ‘મન’ પણ મધુર થતું જાય.

71. As one progresses towards identification with the true Self, the ‘speech’ gradually becomes sweet and melodiously pleasant. To the extent of the dedication for the true Dharma as a Pure Self, the speech becomes more and more melodiously pleasant and sweet. And as the speech becomes pleasantly melodious, so does the mind become sweetly pleasant too.

૭૨ ‘શુદ્ધાત્મા દૃષ્ટિ’એ વ્યક્તિ લક્ષી નથી.

72. ‘Pure Self vision’ is not individual focused.

93 ‘અક્રમવિજ્ઞાન પ્રાપ્ત મહાત્માઓ’ માટે, દૈનિક જીવનમાં સામાન્યપણે પરિચયમાં આવતી બધી જ ‘સાયકોલોજીકલ Effects’માંથી “મુક્ત” થવાનું લક્ષ હોવું ઘટે, કે જેથી પોતાના ‘આનંદ’નો, ‘સ્વ-સુખ’નો, ‘સ્વાદ’ ચખાય, અનુભવાય.

73. For those ‘self-realized initiates’ of AkramVigyan, in their daily life, they should have the goal to become ‘free’ of any ‘psychological effects’ which will ultimately allow them to taste and experience their very own ‘real joy’ and ‘real bliss’(emanating from the Pure Soul Self).

94 ‘અહંકાર’ માથું ઊંચકે નહીં અને વ્યવહારમાં કોઈ પણ પ્રકારની ‘સાયકોલોજીકલ Effects’ની અસર પડે નહીં, એવું “દાદા”એ અમને (‘કનુદાદા’ને) કરી આપ્યું, અમને ‘પોતાપણા’ના બધા જ સ્વાદોથી “દાદા”એ છોડાવ્યા.

74. Kanudadaji says, “Dada has done so unto me that egoism does not raise itself up and in the worldly life no ‘psychological effects’ impact; ‘Dada’ freed us totally from all tastes of ‘me-ness’.”

૭૫ ‘સૂરણ’ જેવડી ગાંઠ હોય તો પણ “શુદ્ધાત્મા”માં રહીને, ‘જો જો’ કરવાથી છેદાઈ જાય, એમાં છરી કાંટાનીયે જરૂર નહીં, આપણે તો ‘સત્-પુરુષ’ થવાનું છે, ચીડ માત્ર આપણે કાઢી નાખવાની છે, એમ “દાદા ભગવાન” કહે.

75. Even if the inner knot is massive, by remaining in ‘Pure Soul’ state if one keeps on ‘seeing’ it, it will disintegrate, no other tools are even needed in that; we are to become ‘Realized Pure Beings’ (*Sat Purush*) indeed, hence irritation from the very core root must be removed - ‘Dada Bhagavan’ said.

૭૬ દેહથી માણસ પુરુષ હોય, એને ‘પુરુષ’ ના કહેવાય, પરંતુ જે શંકામાત્રથી રહિત થયો છે, તે યથાર્થ અર્થમાં ‘પુરુષ’ કહેવાય.

76. That a person has a male body does not make one a ‘*Purush*’, but the one who has become devoid of even a speck of doubt, they are in the truest sense considered as a ‘*Purush*’ (Realized Being).

૭૭ “દાદા ભગવાન”ની પ્રત્યક્ષ અનુભવજ્ઞાન વાણી, ‘આત્મ-વાણી’ સ્વરૂપે, સામાન્ય જનકલ્યાણ અર્થે બહાર પડી છે, તે આજના આ કળિકાળમાં ‘સમ્યક્બુદ્ધિ’ના અંશો પ્રગટ થવાનું એક ઉત્તમ ‘સત્ સાધન’ સ્વરૂપ ‘કારણ’ છે. મહાત્માઓ માટે, આત્મભાન સાથેના સ્વ-સ્વરૂપ ભાનથી, ‘આજ્ઞાધર્મ’ તે જ ‘મુક્તિ’નું પ્રત્યક્ષ ‘કારણ’ છે, છતાં આત્મવાણીનાં પુસ્તકોનો આધાર એ ‘પરોક્ષ’ હોઈને, જે તે સમયે, ‘આજ્ઞા-ધર્મ’ના લક્ષે જ ઉપયોગમાં હોય, ‘પ્રત્યક્ષ કારણ’.

77. The experiential living speech of ‘Dada Bhagavan’ has come out in the form of ‘Aptavani’ for the welfare of the general population; it has become an authentic tool to invoke sprouts of ‘perfectly balanced intellect’ in these turbulent times. For the Self-realized initiates (*Mahatmas*) the compliance to the divine precepts is going to be the direct ‘cause’ of liberation, however, due to the ‘Aptavani’ books being of the indirect nature, taking support thereof shall be useful when it is with focus on the compliance of the ‘fundamental precepts’ - that being the direct ‘cause’ for Mahatmas.

૭૮ પોતાનું ‘પોતાપણું’ ‘સમભાવે નિકાલીપણું’ છે, એ ‘મરેલા અહંકાર’ સાથેનું છે, અને ‘જીવતા અહંકાર’ સાથે તો ‘મમતા’ હોય જ, જ્યારે “દાદા ભગવાન”નું, જ્ઞાન પહેલાં, અહંકાર સાથેનું, ‘મમતારહિતપણું’, એ તો ‘અનન્ય’ હતું, તેથી “દાદા ભગવાન” પ્રગટ થયા ! બાકી જ્યાં ‘અહંકાર’ હોય ત્યાં ‘મમતા’ સાથે જોડાયેલી જ હોય, વિના અપવાદે.

78. One’s own ‘me-ness’ is to be dealt with the precept of ‘settlement with equanimity’, it is with a ‘life-less ego’, and that with a ‘living ego’, there is always ‘my-ness’ accompanied; whereas the Ego of ‘Dada Bhagavan’, before self-realization, that was free of my-ness was unique and unparalleled and that is why ‘Dada Bhagavan’ manifested! Otherwise, where there is ‘egoism’, there is always going to be ‘my-ness’ conjoined, without any exception.

૭૯ ‘વચનો’ જીવતાં હોય એવા “પ્રગટ જ્ઞાની”ને ભેગા થશો, તો જ કામ થશે.

79. The job will only get accomplished if one encounters an “Enlightened Being” whose ‘words’ are ‘living’.

- ૮૦ ‘દ્રવ્ય-ભાવ’ એટલે, મહીં સત્તામાં પડેલા ભાવકોના, જાત જાતના ‘અજ્ઞાન ભાવો’નું ગલન થતું ‘દ્રવ્ય’.
80. ‘Crystalized intentions’ means discharging matter consisting of all those ignorance based potential instincts underlying within, of varied kinds.
- ૮૧ બુદ્ધિની અસરોમાંથી સદા મુક્ત એવા ‘અબુધ’ પુરુષ અને તે પાણ સુખ સ્વરૂપ એવા પ્રગટ “દાદા ભગવાન”.
81. “Dada Bhagavan” the Enlightened One is entirely free from the effects of intellect, He is rather ‘intellect-free’ and that too in the form of eternal bliss.
- ૮૨ ‘ચાર્જ થતું ભાવાભાવનું દ્રવ્ય’, શુભાશુભ ક્રિયાઓના કર્તાભાવથી, તે જ ક્રમિકમાર્ગનું ભાવકર્મ’ અને એ stepping છે - ક્રમિકમાર્ગનું.
82. The ‘stepping’ stone of the step-by-step path of liberation is the ‘subtle charging matter of inner intent of regard and disregard’, coupled with a sense of doer-ship of the good and bad activities; and that utterly is ‘intent karma’ (*bhaav karma*) in the step-by-step path (*Kramic Marg*).

૮૩ ‘વૃક્ષ’ પોતે પોતાના ‘પ્રાકૃત નેચરલ સ્વભાવ’માં છે, ‘માણસ’ ‘Unnaturality’માં (‘અકુદરતીપણા’માં-‘કૃત્રિમતા’માં) ખોવાઈ ગયો છે, ‘બુદ્ધિ’ને લઈને !

83. A ‘tree’ is in its own ‘natural authentic flow’, whereas a ‘man’ has been lost in ‘un-naturality’ (superficiality) due to the ‘intellect’!

૮૪ જેનાથી લૂંટાય છે, એનું જ ‘રક્ષણ’ કરે છે !! અને તે “પોતાપણું” જ છે.

84. That which is robbing one (of eternal bliss), that utterly is being carefully ‘protected’ by one!! And that itself is “me-ness”.

૮૫ આપણે તે જેટલી ‘નબળાઈ’ ગઈ એટલા ‘સબળ’ થયા, એટલા અંશે એટલા પાકા થયા, એટલે એટલા અંશે ‘છેતરાવાનો સ્કોપ’ અટક્યો!

85. To the extent that our ‘weakness’ has gone, we have become ‘strong’ to that extent, we have become mature to that extent, and thereby the ‘scope of being duped’ has been deterred!

૮૬ “દાદા”ના ‘મહાત્માઓ’ પોતાના ‘વર્તન’થી, પોતાની ‘ચર્યા’થી, ‘જીવંત દાખલારૂપી’ એક વિશ્વ-દર્શનરૂપ ‘સત્ યુનિવર્સિટી’ છે, વિશ્વનું એક ‘આધ્યાત્મિક વિદ્યાલય’ છે.

86. The ‘self-realized initiates’ (Mahatmas) of “Dada” with their own ‘behavior’, with their uplifted ‘inner world’, by way of their ‘living example of right worldview’, are a ‘real university’, they are a ‘school of spirituality’ for the world to behold.

૮૭ ‘વિસર્જન’માંથી (‘Discharge’)ના ઘક્કાથી ‘સર્જન’ (‘Charge’) થાય છે, જ્યારે “જ્ઞાની-પુરુષ” ‘સર્જન’ જ બંધ કરી દે છે, એટલે પછી ફક્ત ‘વિસર્જન’ (‘Discharge’) જ બાકી રહે છે.

87. With the shove of the ‘discharge’ karmas, new karmas get charged; whereas the ‘Enlightened Being’ wholly stops the ‘charging of new karmas’; and thereafter, only ‘discharge’ karmas remain.

૮૮ ‘અભિપ્રાય’માં પડી, ‘સત્સંગનો પરમાર્થ’ ચૂકી જઈએ, ‘જાગૃતિ’ ખોઈ નાખીએ, અને એ રીતે ‘પ્રગતિ’માં પોતે જ પોતાનું અહિત કરતા હોઈએ, એ કેમ ચાલે ?!

88. How can it be okay that one falls into ‘opinions’, misses the essential essence of ‘Satsang’, and lose all alertness, and in this way is doing a harmful disservice to oneself and stalling one’s own progress?!

૮૯ ‘સાચી સમજણ’ એ બીજાની ભૂલો ના દેખાડે, ‘સાચી સમજણ’થી ‘અભેદતા’ આવે છે અને ‘અભેદતા’થી ‘સાચી સમજણ’ ખીલે છે, બન્ને એક-બીજાને પૂરક છે.

89. ‘True understanding’ does not show the mistakes of others, rather with ‘true understanding’ comes ‘oneness’ and with ‘oneness’ the ‘true understanding’ blossoms, both are complementary to each other.

૯૦ સર્વ પ્રકારના ‘મતમતાંતર’, ‘વાદવિવાદ’, ‘પદ-પ્રતિષ્ઠા’, ‘આગ્રહો’ વગેરે પ્રત્યે, બધા જ પ્રકારની સ્થૂળ-સૂક્ષ્મ ચીકાશો’ પ્રત્યે, હંમેશાંનો અમારો ‘ઉદાસીનતા’નો જ ભાવ છે, એમ “પ્રગટ જ્ઞાની” કહે.

90. The ‘Enlightened Being’ says, “towards all kinds of opinions and differences, arguments and counter-arguments, titles and fame, insistences etc., and towards all kinds of stickiness from subtle to gross, my approach always remains that of ‘cool disinterestedness’ (*udasinta*).”

૯૧ ‘કરુણા’, એટલે તમારી જે ‘ભાવના’ હોય, તે તમે વ્યક્ત ન કરો અને અંદર ‘તપી’ લો, તે તેમાંથી ‘કરુણા’ ઉત્પન્ન થાય.

91. ‘Compassion’ means, when you do not express your ‘inner wish’ and thereby undergo ‘inner penance’; from that ‘compassion’ arises.

૯૨ ‘પ્રકૃતિ’નું જેવું ‘બીજ’ એવી ‘ભક્તિ’ થાય અને એવું ‘ફળ’ આપે સંસારમાં.

92. According to the type of seed of the ‘material nature’ (*prakruti*), the ‘devotion’ happens, and it gives ‘fruits’ likewise in the worldly life.

૯૩ ‘ભક્તિ’ એ ‘સાચી સમજણનું’ ફળ છે.

93. ‘Devotion’ is the fruit of ‘true understanding’.

૯૪ “જ્ઞાની-પુરુષ” બધા જ ‘પ્રાકૃત ધર્મો’થી પર છે, પોતે સદાય “આત્મ-ધર્મમાં” જ રહે છે.

94. The “Enlightened Being” is beyond all ‘material nature attributes’, He always remains solely in the “attributes of the Pure Soul Self”.

૯૫ ‘સીમાવાળાં સાધનો’થી સીમાવાળો સંસાર જ મળે, જ્યારે ‘મોક્ષ’, ‘અસીમ પદ’ને પામેલા “જ્ઞાની-પુરુષ”ની અસીમ કૃપાથી જ મળે.

95. With ‘spiritual tools that are limited (by their very nature)’ will result only in the worldly life that too is limited; whereas the ‘ultimate liberation’ can only be obtained from the limitless grace of the ‘Enlightened Being’ whose state of being is beyond limits.

૯૬ ‘ધર્મધ્યાન’, એટલે ‘સ્વ-પર’નો વિવેકનો ‘વિનય-ધર્મ’.

96. ‘Auspicious meditation (Dharma Dhyan)’, means discernment (*vivek*) between ‘real and relative’, coupled with all humbleness.

૯૭ આ તો ‘આજ્ઞાધર્મ’ ચૂકીને, ‘અભિપ્રાયો’ આપવાથી જ, અંદર ‘અસરો’ થાય છે.

97. On missing the ‘application of fundamental precepts’, and giving ‘opinions’, there arises ‘effects’ within.

- ૯૮ ‘જીવન’ એ તો ‘કર્મો ખપાવવાની દુકાન’ છે.
98. The ‘life journey’ is a ‘shop for expending karmas’.
- ૯૯ ‘આપણા’ ઘરની વાત ‘ઓટલા’ની બહાર ના જવી જોઈએ, એવી “આજ્ઞાધર્મ”ની ‘જાગૃતિ’ રાખવી ઘટે.
99. The talk of ‘our home-front’ should not go beyond the ‘doorstep’, that much ‘alertness’ should be exercised in application of “fundamental precepts”.
- ૧૦૦ “પ્રગટ જ્ઞાની-પુરુષ” સંભળાવે છે, પોતે સાંભળે છે અને સામાના પર્યાય પણ વાંચે છે.
100. The present “Enlightened Being” talks to others, listens to the talk himself, and also reads the phases of minds of others in front of Him (all at the same time).
- ૧૦૧ પાંચ ‘આજ્ઞા’ એ જ ‘નિશ્ચય-વ્યવહાર નવધા ભક્તિ’ છે.
101. The five ‘fundamental precepts’ utterly are in themselves ‘nine-pronged devotion with Pure Soul Self focused living’.

- ૧૦૨ “સમભાવે નિકાલ” એટલે તો ‘રીલેટીવ’ અને ‘રીયલ’નું ‘પ્રતિક્રમણ’ કરી લેવાનું અને આપણે સામા સાથે એવી રીતે રહેવું કે ‘અભિપ્રાય’ ઊભો ના થવો જોઈએ.
102. “Settlement with equanimity” means making a ‘heartfelt apology’ of the ‘relative’ and ‘real’, and to remain in such a way with others that no ‘opinion’ arises at all.
- ૧૦૩ ‘મૈત્રીભાવના’ એટલે કોઈ પણ પ્રકારે ‘પૌદ્ગલિક ભિન્નતા’ ના હોય, એને ‘ઉત્તમ મૈત્રી’ કહેવાય.
103. ‘Friendliness’ means there is no sort of ‘relative separateness’ present, that is called ‘Utmost Friendliness’.

૧૦૪ ક્રિયારૂપી કર્મના કર્તાના અધિકારી નથી, પરંતુ ‘હું’, ‘હું’ જે માનીને જીવી રહ્યો છું, એ તારો અધિકાર છે, એ કોઈએ આપેલો નથી, તારો જ acquired(પ્રાપ્ત) કરેલો છે, ‘ફળ’ તો ક્રિયામાત્રનું હોય જ, પણ તેની અસરના પરિણામ’માં તારા ‘ગમા-અણગમારૂપે’ રહેવાપણે તારો અધિકાર નથી, એમ ‘કૃષ્ણભગવાને’ ગીતાજીમાં મર્મ આપ્યો છે.

104. The quintessence that ‘Krishna Bhagavan’ has given in ‘Gitaji’ is that one does not deserve claiming of doer-ship of visible actions of karma, however one’s discretion lies in the aspect of ‘I’, that one who lives believing oneself as ‘I’. That discretion of core belief of one’s (believed) self as ‘I’ has not been given by anyone else, but that has been acquired on one’s own. The ‘fruit’ of all actions will always be there, but in those resulting effective manifestations, one does not have the right to be in the ‘form of like and dislike’.

૧૦૫ અર્જુનનો ‘મોહ’નો પડદો શ્રી કૃષ્ણભગવાનની ‘કૃપા’થી હટ્યો એટલે અર્જુન ‘દિવ્યદૃષ્ટિ’ પામ્યો અને ‘પ્રકૃતિ-ધર્મ’ની ‘સહજ’તાથી યુદ્ધ લડી શક્યો !

105. With the ‘grace’ of ‘Shri Krishna Bhagavan’ the veil of ‘delusion’ (*moha*) of Arjun dissipated, hence ‘Arjun’ realized ‘divine vision’, and then with a spontaneously flowing righteous material nature he was able to fight the war!

- ૧૦૬ ‘મોક્ષ’ એટલે કે ‘મુક્તભાવ’, અને એ ‘શાશ્વત-સનાતન’ છે. એ ઉપરથી ‘સનાતન’ શબ્દ આવ્યો છે.
106. ‘Liberation’ means ‘freedom’ and it is ‘perpetual-eternal’ (*shaashwat-sanaatan*). From this, the word ‘*sanaatan*’ has originated.
- ૧૦૭ “જ્ઞાની-પુરુષ” એક જ અને અનન્ય છે અને એમના પ્રત્યે, ‘અનન્યભક્તિ’ હોવી ઘટે. અને તે ‘સાચા હૃદયની અંદરની ભક્તિ’ હોવી જોઈએ. એમાં ‘હું કાંઈ કરી શકું’ એમ ‘માથું ઊંચકાવું તો ન જ જોઈએ’, અર્થાત્ ‘આધીનપણું’ ઠેઠ “કેવળજ્ઞાન” સુધી જોઈશે.
107. The ‘Enlightened Being’ is a one and solely one and there should be such a ‘undivided singular devotion’ towards Him. And that, too should be ‘inner devotion with a true heart’. In that, ‘I am able to do something myself’ kind of ‘raising of head should never ever happen’, meaning that ‘a total dedication’ should be maintained till one attains ‘Absolute Knowledge’ (*kevalgyan*).
- ૧૦૮ ‘દરિયો’ કોઈ પણ ‘નદી’ને ‘ટૈડકાવે’ (‘વઢે’) છે ? ‘એ’ એકે નદીને વઢતો નથી !!
108. Does the ‘ocean’ scold any ‘river’? It does not scold a single river!!

૧૦૯ ‘Disturbance’ને સમજે અને ‘Disturb’ ના થાય, એ ‘ડાહ્યા’ કહેવાય.

109. Those who understand the ‘disturbance’ and yet do not get ‘disturbed’ are called ‘wise’.

૧૧૦ અંદરનો ‘ગરબડિયો સ્વભાવ’ નડે છે, ‘પ્રકૃતિ’ નડતી નથી. ‘પ્રકૃતિ’ ગમે તેવી હોય, પણ અંદરમાં ‘ગરબડ’ ચાલવા ના દે, એ ‘મહાત્મા’ કહેવાય.

110. The inner ‘grumbling nature’ gets in the way, and not the ‘material nature’ (*prakruti*). The ‘material nature’ can be of any sort whatsoever, but the one who does not allow the inner grumbling to touch the ‘core within’, is truly a ‘Mahatma’.

૧૧૧ સમર્થ “જ્ઞાની-પુરુષ” મળે તોયે આ કાળમાં યથાર્થ અર્થમાં ‘આધીનપણું’ રાખવું બહુ જ મુશ્કેલ છે, માટે સતત ‘ચેતતા’ રહેવું અનિવાર્ય છે.

111. Even if one meets an omniscient absolute ‘Enlightened Being’, it is hard to remain ‘totally dedicated’ in these times; hence, it is crucial to always remain vigilantly ‘cautious’.

૧૧૨ ‘દુશ્મનો’ ‘Enemies’ ક્યારેય ‘બહાર’ (‘Outside’) હોઈ શકતા નથી, એ ‘અંદર’ (‘Inside’) રહેલા છે. અંદરના ‘દુશ્મનો’ (‘Enemies’) (‘કષાય’ આદિ) ‘જેમનાથી’ જિતાયા, તેઓ ‘અજિતનાથ અરિહંત’ કહેવાય !

112. ‘Enemies’ can never be on the ‘outside’, they live ‘inside’ us. Since the inner ‘enemies’ were won over by Ajitnath, He is called ‘Ajitnath Arihant’ (undefeatable God)!

૧૧૩ ‘શુદ્ધપ્રેમ’, એ અંદરના “પરમાત્મા”ને ‘ઉઘાડાપણે પારખવા’નું માધ્યમ છે.

113. ‘Pure love’, is a medium by which the Supreme God (*Paramatma*) within can be ‘openly recognized’.

૧૧૪ તરણતારણ “જ્ઞાની-પુરુષ” કહે, અમને જરા ટેકો કરતા રહેજો, બીજું કશું કરશો નહીં અને આ દવા જ કામ કરે છે, ‘નિરાલંબ’ થવામાં.

114. The fully emancipated emancipator ‘Enlightened Being’ says not to do anything else but extend some support to me, and only this medicine works for us to become ‘absolutely independent’ (*niralamb*).

૧૧૫ દરેક વ્યક્તિમાં કંઈક ‘positive’ હોય જ, આપણે એનું ‘Negative’ નહીં જોવાનું.

115. In each and every one there is always something ‘positive’, we should not see their ‘negative’.

૧૧૬ ‘આત્મા’ તાનમાં નથી, ભાનમાં નથી, અરે ભજનમાં પણ નથી. જુઓને આવડી નાની આંખમાં આખું જગત સમાયું છે, “હું” આ ‘નામધારીઓ’, એ જ જગત છે, ‘પોતાપણ’ના સ્વભાવના જગતથી છૂટે, ત્યારે જગત જેમ છે તેમ મણાય. પહેલાં પોતાના જગતનું ‘કલ્યાણ’ થાય, ત્યાર પછી બહારના જગતનું કલ્યાણ થાય !

116. The Soul Self (atman) is not in a melody, not in awareness or not even in singing of hymns. How amazing it is that the whole world is contained in these tiny eyes. “I”, these ‘name-bearers’, that solely is the world. Only when one is freed from the world of the ‘me-ness’ nature, only then one can cherish the world ‘as it is’. First, there is welfare of one’s own world and thereafter the welfare of the outside world gets done!

૧૧૭ ‘ફરજ’ પકડાય (સમજાય) તો ‘ડાહ્યો’ થઈ જાય, પણ આ કાળમાં આ મુશ્કેલ છે. આ તો પોતાની વિગત પકડવા જાય છે.

117. If ‘duty’ is understood properly then one may become ‘wise’, but in these times it is hard to come by. Instead one would rather go to grasp or define truth from one’s own perspective.

૧૧૮ “શિવજીનું ધામ પરમ આનંદ સ્વરૂપ છે”. ‘ભગવત્ હાસ્ય’ એટલે મોઢા ઉપર ભરપૂર આનંદ હોય અને પોતે અંતરથી ઉદાસીન હોય, અને તો ‘શિવભાવ’નાં દર્શન બધે કરી શકો.

118. “The abode of Shiva is in the form of divine bliss.” The ‘divine smile’ means there is immense happiness on the face and from within one is ‘dispassionately uninterested’; and then one can view the ‘Shiva like divinity’ everywhere.

૧૧૯ ‘શ્રદ્ધા’ એ ‘રીયલ’માં ‘શિવજી’ને લાગુ પડે, અને ‘વિશ્વાસ’, એ ‘રીલેટીવ’ને લાગુ પડે.

119. ‘Faith’ in the ‘real’ perspective applies to ‘Shiva’, and ‘trust’ applies to the ‘relative’.

૧૨૦ “હું જાતે ખુદને જાણું છું અને તમને, ‘ખુદને જાણનારા’ બનાવવા આવ્યો છું”, એક મુમુક્ષુ પૂછે તે પહેલાં, “દાદા”એ આવો જવાબ આપ્યો અને તેનું કામ થઈ ગયું !

120. Before a seeker asks, “Dada” said “I myself know my real Soul Self and have come to make you ‘realize your real Soul Self’, and that fortunate one’s job got accomplished!

૧૨૧ બોલતી રેકર્ડ વાગે અને પૂરી થઈ જાય, પણ આ તો ‘original record’ છે, એટલે એને ‘સરસ્વતી’ કહી છે, અને એ પાછી ‘માલિકીભાવ વિનાની’ ‘without ownership’. ‘મને કોઈ અવલંબનની જરૂર નથી અને એને જ ‘અનુભવ વાણી’ કહી છે. આ વર્લ્ડમાં કોઈ એવું ‘phase’ નહીં હોય, જેમાંથી હું પસાર ના થયો હોઉં અને ત્યારે આ અનુભવ વાણીનો લાભ તમને મળી શકે છે.’

121. The Enlightened Being says, “The spoken ‘record’ plays and it ends, but this (speech of Enlightened Being) is the ‘original record’, that is why it is called ‘Saraswati’, and that too, it is ‘without ownership’. I do not need any support and that is why it is called the ‘experiential speech’. In this world there is no ‘phase’ which I have not passed through and that is why it is possible for you all to get benefit of this experiential speech.”

૧૨૨ આપણે ‘ડાહ્યા’ તો આપણું ‘વ્યવસ્થિત’ ડાહ્યું.

122. If we are ‘wise’ then the orderly nature (‘scientific circumstantial evidence’) we encounter too shall be ‘wise’.

૧૨૩ ‘બુદ્ધિ’, ‘આશય’ને આધીન છે, પરંતુ આશયમાં ‘પોતાપણું’ છે!

123. ‘Intellect’ is according to the ‘inner purport’, but in that ‘purport’ there is ‘me-ness’!

૧૨૪ ‘રીલેટીવ’માં ક્યાં ‘સ્ટક’ થાય છે, (અટકી જાય છે) એ ખબર રાખ્યા કરવી તે ‘જાગૃતિ’, અને તે ‘ભગવત્ વ્યવહાર’.

124. To keep a watch where do the ‘relative’ gets ‘stuck’, that is ‘alertness’, and that is ‘enlightened dealing’.

૧૨૫ ‘પરભાવ’થી ‘છૂટા’ ના રહેવા દે, એ ‘પ્રમાદ’.

125. That which does not allow us to remain ‘separate’ from ‘identification with non-Self’ (*parbhaav*), that is slothfulness (*pramaad*).

૧૨૬ ‘સમભાવ’નું પરિણામ ‘સમતા’. સમભાવ એ ‘પુરુષાર્થ’ છે.

126. The result of ‘equanimity’ (*sambhaav*) is ‘emotional balance’ (*samta*). ‘Equanimity’ (*sambhaav*) is ‘inner effort’ (*purusharth*).

૧૨૭ “દાદા ભગવાન”ને દેહના પરમાણુએ પરમાણુમાં આંખો (જાગૃતિ) હતી !

127. “Dada Bhagavan” had ‘eyes’ (alertness) in every atom of His body!

૧૨૮ ‘ભગવાન’ને શાનું ‘લેબલ’ જોઈએ ? એ તો લેબલ વગરના છે, લેબલથી ઓળખાય ?

128. What ‘label’ does God need? God is ‘label’ free, can God be recognized with a ‘label’?

૧૨૯ ‘ભેદ’ માત્ર ‘અણસમજણ’ના છે, ‘લિંગ ભેદ’, ‘જાતિ ભેદ’, ‘વેશ ભેદ’, વગેરે વગેરે. વ્યવહાર તો નાટક રૂપ છે. જે આવ્યું, તે ભજવી જવાનું છે.

129. ‘Differences’ are utterly born of ‘misunderstanding’; differences in gender, differences in caste, differences in attire, and so on. Worldly living is in the form of a drama. Whatever (role) comes, that is to be played-out.

૧૩૦ ‘સંસાર’ એટલે “રુચિ”ની(‘Likes’ and ‘Dislikes’) ‘ભટકામાણ’, ‘રુચિ’ ‘Duality’ (‘દ્વદ્વ’)વાળી છે, અને “હું શુદ્ધાત્મા” ‘દ્વદ્વાતીત’, એક જ ‘એકત્વ સ્વભાવી’ છે.

130. The ‘worldly life’ means ‘wandering’ of the inclinations (as to likes and dislikes), the inclinations are with ‘duality’ whereas ‘I am Pure Soul’ (orientation) is ‘beyond duality’ and that exclusively is in the ‘nature of singularity’ (*ekatva swabhavi*).

૧૩૧ “હું શુદ્ધાત્મા જ છું” એ જ નિશ્ચય આલોચના, એ જ નિશ્ચય પ્રતિક્રમાણ, એ જ નિશ્ચય પ્રત્યાખ્યાન છે, સમજી લઈએ તો.

131. “I am Pure Soul only” - that itself is the real confession, that utterly is the real repentance, that utterly is the real resolve not to repeat the fault, if we understand them in true sense.

૧૩૨ અંદર ‘ભૂલ’ હોય તેની ‘અસર’ રહે, તેને ‘અતિક્રમાણ’ કહ્યું, તેનું ‘પ્રતિક્રમાણ’ કરાવવું પડે.

132. The lingering of ‘effect’ of the ‘mistake’ underlying within is called ‘transgression’ (*atikraman*), and for that, we must make our relative self (file no.1) do repentance and apology.

૧૩૩ ‘પાંચ આજ્ઞા’, એ તો “દાદા ભગવાને” મહાત્માઓને અર્પણ કરેલ વીતરાગ ‘ઔષધિ’ (‘Medicine’), કેવું ભવરોગથી મુક્ત કરાવનારું દિવ્ય ‘Prescription’ (‘ઔષધિ નિર્દેશ’) છે!!

133. The ‘five fundamental precepts’ are a ‘medicine’ dispassionately offered to the self-realized initiates (*Mahatmas*) by “Dada Bhagavan”. What a divine ‘prescription’ that liberates from the disease of the endless cycle of life after life birth-and-death!!

૧૩૪ ‘રીલેટીવ’ એનાં ‘લક્ષણો’થી ઓળખાવું જોઈએ.

134. The ‘relative’ should be recognized by its ‘attributes’.

૧૩૫ ‘અભિપ્રાયો’માંથી નીકળ્યા વગર છૂટકો જ નથી, અંદર ‘આજ્ઞાધીનપણું’ છે કે નહીં, તેની ‘અંદર’ સતત તપાસ કરવાની.

135. There is no go except coming out from all ‘opinions’, one needs to constantly probe within whether there is a dearth of ‘compliance to the fundamental precepts’.

૧૩૬ પેલો ત્રણ કલાકનો ‘ડ્રામા’ અને આ આખી ‘જિંદગીનો ડ્રામા’, એમાં હાશ ના કરાય; ‘સમજ’ આવ્યા પછી જ ‘ડ્રામા’ કહેવાય. મહાત્માઓની લાતો ખાવી સારી, પણ માયાની લાતો, જગતની લાતો ખાવી ખોટી !

136. That is a three-hour ‘drama’ and this is a ‘lifelong drama’, and in this we cannot sit at ‘rest’; it can rather be called a ‘drama’ only after one comes to a ‘real understanding’. It is okay to bear the kicks of ‘Mahatmas’ (self-realized initiates) but wrong to bear the kicks of ‘delusion’ and kicks of the world at-large!

૧૩૭ ‘અગ્નિ’એ શીતળતા જાણી છે ? “જ્ઞાની-પુરુષ”ની “જ્ઞાનાગ્નિરૂપી શીતળ વાણી” જ સૌ કોઈને ઠારે છે.

137. Has ‘fire’ ever known ‘coolness’? Exclusively it is the ‘cool speech with divine fire of real knowledge’ emanating from the “Enlightened Being” that only calms and cools everyone down.

૧૩૮ ‘જીવન અને મરણ’ના આ ચક્રાવામાં, મનુષ્ય જીવનની સ્થિતિ હાથમાં ‘દોરી’ ના હોય તેવા પતંગ જેવી જ છે. રામ, કૃષ્ણ અને વર્ધમાનના (મહાવીર સ્વામીના) હાથમાં આવી પતંગની દોરી આવી ગઈ હતી, તેવી મહાત્માઓના હાથમાં આવી ગઈ છે.

138. In the endless cycle of ‘life and death’, the state of human life is like that of a kite without its ‘string’ in one’s hands. For Bhagavan Ram, Krishna and Vardhman (Mahavir), the string (of their life-kites) had come into their own hands; and similarly for the Mahatmas, the ‘string of their kites’ has come in to their own hands (upon self-realization).

૧૩૯ સંસાર ચક્ર સેન્ટર પર ફર્યા જ કરે છે; સેન્ટર અને સર્કલનો સંબંધ હોય જ; આ લોકમાં શરીર વગર આત્મા ના હોય અને આત્મા વગર શરીર ના હોય.

139. The wheel of worldly life constantly goes on spinning around its ‘center’; there is always the relationship of the ‘center’ and the ‘circle’; in the universe, there cannot be a soul without a body, and there cannot be a body without a soul.

૧૪૦ “જ્ઞાની-પુરુષ”ની વાણી એ ‘નિમિત્ત’ને આધીન નીકળે છે, “નૈમિત્તિકપણે”-“કર્તાભાવે” નહીં, આમાં આખોય શબ્દરૂપ વાણીનો ત્રિકાળી સિદ્ધાંત આવી ગયો !

140. The speech of an ‘Enlightened Being’ flows according to the ‘instrument’ that is in front; that is ‘in an instrumental manner’ – and not with a sense of doer-ship; in this, the timeless principle of the verbal speech is contained!

૧૪૧ સંસાર નડતો નથી, “દાદા ભગવાન” દ્વારા આ તો સંસાર તથા તેના પરિભ્રમણનું રહસ્ય, આ કાળમાં ખુલ્લું થયું. આ દુષ્કાળમાં મનુષ્યપણું ખલાસ થાય, તો પછી ક્યારે ‘મનુષ્યપણું’ આવે તે કહેવાય નહીં એવું છે !

141. ‘The worldly life is not obstructing’ - this mystery about the worldly life and one’s wandering in its cycle, has been revealed by “Dada Bhagavan” openly. In these turbulent times, it cannot be said when one may again get the human form once it is lost.

૧૪૨ ‘Centre’, - ‘center’ (“સ્વ”)માંથી ‘experience’
‘અનુભવ’ નીકળ્યા જ કરે, કારણ center is ever ready
(‘સ્વ કાયમ હાજર હોય’), ‘વર્તમાન દશા’એ. તો જ
Circumferenceનું કામ થાય; Center અને
Circumference એ બન્ને સ્વતંત્ર હોય ત્યારે જ, પ્રગટપાણે
“જ્ઞાની-પુરુષ”ની હાજરીનો લાભ મળે.

142. From the ‘Center’ the ‘experience’ continually
flows, the Center is ever ready by way of its
‘ever-present state of being’ and only then the
work of the ‘circumference’ gets accomplished.
Exclusively when the ‘Center’ and the
‘circumference’ both are independent of each
other, one gets the benefit of the presence of the
ever-present ‘Enlightened Being’.

૧૪૩ પોતે જ પોતાનો ‘રથ’ હાંક્યા કરે ત્યાં સુધી બધા જ ‘કાયદા-
કાનૂન’ જોઈએ, ‘વિધિ વિધાન’ જોઈએ.

143. So long as one is steering one’s own ‘chariot’,
one needs to follow all the ‘rules – regulations’,
and the ‘ceremonial rituals’.

૧૪૪ દ્રવ્ય, ગુણ, પર્યાયથી જે ‘અરિહંત’નું-જ્ઞાની’નું સ્વરૂપ જાણે, તેનો ‘મોહ’ નિશ્ચયથી જાય જ !

144. One who knows the ‘authentic form of the ‘Arihant’ and ‘Enlightened Being’, and comprehends it all through its elemental form, qualities and phases, the ‘delusion’ of such a one goes away for sure!

૧૪૫ ‘પ્રકૃતિની હાજરી’માં પોતે ‘સિદ્ધ’ થયા, સંસારની ખીચડી સીઝી. ભગવાનના ભાગમાં કશું બનતું જ નથી, જે કાંઈ બને છે, તે ‘અવસ્થા’ના ભાગમાં જ બને છે, એટલે કે અવસ્થાંતર થાય છે, પુદ્ગલ દ્રવ્યની અવસ્થા અને ચેતન દ્રવ્યની અવસ્થા જુદી જ છે, આ બે ભેગું ના થાય, એટલે, સમજી બૂઝીને સીઝતા જાય.

145. We have become ‘siddha’ (exclusively Pure Soul Self”) in presence of ‘material nature’ (*prakruti*), and our worldly being state got subsided. On God’s domain nothing happens, and whatever happens, it happens in the part of ‘phases’ (*avastha*), it means the phases keep changing, the phases of ‘living matter’ (*pudgal*) and the phases of ‘pure consciousness’ are utterly different; these two never get amalgamated, hence go on subsiding on coming to a true understanding and inner conviction.

૧૪૬ જળમાં જળ રસ હોય નહીં અને તરસ છીપે નહીં, પાણી વગર તરસ છીપે નહીં.

146. It is with the inherent quintessence naturally present in the water, that the thirst gets quenched and satiated. Thirst can never be quenched without water.

૧૪૭ ‘વાણીનાં પ્રતિક્રમાણો’ ઘણાં કરવાં પડશે. ‘રીયલ’ અને ‘રીલેટીવ’ વચ્ચે આપણે ‘રીયલ’માં રહેવું હોય, પણ ‘રીલેટીવ’ ખેંચી જાય, એટલે ‘ચેતતા’ રહેવું જેઈએ.

147. Much ‘heartfelt repentance’ will have to be done relating to (aberrations in) ‘speech’. Between the ‘relative’ and ‘real’, we may want to stay instated in the ‘real’ but the ‘relative’ will pull with more force, hence we should remain ever ‘cautious’.

૧૪૮ ‘જ્ઞાન’ નિઃશબ્દ છે. (અંદરની) ‘અંતરભાષા’થી છૂટે, તેને મૌન કહેવાય.

148. ‘Knowledge’ is beyond verbal expression. To remain separate from the ‘inner dialogue’ is called true ‘silence’ (*maun*).

- ૧૪૯ ‘શુદ્ધાત્મા ભગવાન’ ખુલ્લા થયા, કારણ ‘દર્શનમોહ’નાં કપડાં નીકળી ગયાં અને ત્યારે યથાર્થ અર્થમાં અંદરનો ‘બાવો’ દેખાય.
149. The ‘Pure Self God’ has opened out because the veils of ‘delusional vision’ have been removed and that is when the ‘belief self within’ is seen with clarity.
- ૧૫૦ ‘હું છું’ એનો અમલ ‘સખાણો’ રાખે તોયે વ્યવહારમાં ‘ડાહ્યો’ કહેવાય, કારણ ‘ઉતાવળ’ (‘Hurry’) ના કરે, ‘ભાંજગડ’ ના કરે, ‘દુઃખ’ તો કોઈનેય ના દે.
150. If ‘I am’ (ego sense) is kept at an ‘even keel’ then also one might be considered ‘wise’ in worldly life, because one would not ‘hurry’, not ‘create trouble’, and not ‘hurt’ anyone.
- ૧૫૧ એક તો ‘ખોવાયેલો’ મહામુશ્કેલીએ ‘ઘર’ ભેગો થયો અને ઘરમાં એની સમજણે, (સ્વચ્છંદે) રહેવા જાય તો પાછો ખોવાય; પણ પછી એને ઘર ભેગો કોણ કરે ?
151. First of all, the ‘lost one’ with a great difficulty, has found their real ‘home’, and yet if one goes to stay in the home with one’s own heedless understanding (waywardness), then one would get lost again; and after that who will bring them back to their home?

૧૫૨ ‘અમૂલ્ય’, ‘અનુપમ’ અને ‘અપૂર્વ’, એ યથાર્થ અર્થમાં સમજાતું જાય, ત્યારે “જ્ઞાની-પુરુષ”ની અને ‘જ્ઞાન’ની ‘વૅલ્યૂ’ (‘કિંમત-મહત્તી’) થાય.

152. As one develops understanding of the terms ‘invaluable’, and ‘unparalleled’ and ‘unprecedented’ in their true sense; then the ‘value’ of the “Enlightened Being” and the ‘Knowledge’ derived from Him is grasped by one.

૧૫૩ ‘આજ્ઞા’ને આધીન ક્યારે રહી શકે ? ફાઇલ નં. ૧ સાથે ‘Impartial’ (‘નિષ્પક્ષપાતી’) હોય; અને ત્યારે ‘Impartiality’થી (‘નિષ્પક્ષપાતીપણા’થી) “લઘુતમતા” આવે.

153. When can one remain compliant to the ‘fundamental precepts’? When one is ‘impartial’ with ‘file #1’ (name bearer); and with that ‘impartiality’ comes utmost humility (laghutamta).

૧૫૪ ‘વાણી’ પોતાને આધીન નથી, નહિતર ધાર્યા પ્રમાણે જ બોલે, પણ આ તો ઊતરી ગયેલી ‘ટેપ રૅકર્ડ’ છે, વાણી ‘નિમિત્ત’ને આધીન છે.

154. The speech is not within one’s own command, if it was, words could be spoken as per one’s wish only. But it is a pre-recorded ‘tape-record’, speech is dependent upon the ‘instrument’ (in front).

૧૫૫ ‘હિસાબ’ છે એમ બોલે, એટલે ‘Acceptance’ આવે; અને પછી ‘એ’ જવાબદારીમાંથી ‘મુક્તિ’ અપાવે અને ‘કર્મ’ ખરી પડે.

155. When one says ‘it is as per karmic accounts’ (hisaab), then ‘acceptance’ comes; and then that (understanding) makes one ‘free’ from the liability and the ‘karma’ falls off.

૧૫૬ ‘કુદરતી’ બધી જ રમતો ક્યાંથી થાય છે ? બે પગવાળાના ભેજામાંથી થાય છે. કુદરત એ તો આપણો જ ‘પડઘો’ છે.

156. Where does all the play in ‘nature’ come from? It all comes from the brains of the two-legged beings (humans). Nature is nothing but our own ‘echo’.

૧૫૭ જીતવા ગયેલા તે હારી ગયેલા, એકલા ‘વીતરાગો’ જ જીતેલા, સંસારની રેસમાંથી નીકળી જઈને.

157. All those who endeavored to win, got defeated. Only the ‘Vitragas’ (dispassionate ones) won, by getting out of the ‘race’ of worldly life.

૧૫૮ ‘શુદ્ધ ઉપયોગ’ ‘Non Physical’ (‘અમૂર્ત’) છે અને પાછો ‘Exactness’ (‘ચોકસાઈપૂર્વક’નો) છે.

158. ‘Pure consciousness focus’ (*Shuddha-upyoga*) is non-physical(formless) and that too is with ‘exactness’.

૧૫૯ ‘સ્વાભાવિકતા’, (‘નેચરાલિટી’ - Naturality) ‘સહજતા’ વગેરે આવશે, ત્યારે બધા રોગ નીકળી જશે.

159. When ‘naturality’, ‘spontaneity’ and such traits shall come, then all the diseases will go away.

૧૬૦ ‘ખેંચ’ એ ‘નબળાઈ’ની નિશાની છે. અને ‘નબળાઈ’ એ બધી ‘ભૂલો’ છે.

160. ‘Insistence’ is a sign of ‘weakness’, and ‘weaknesses’ are all ‘mistakes’.

૧૬૧ ‘આડાઈ’ ક્યાં ખોળવા જવાની ? એ કાંઈ બહાર છે ? એ તો અંદર જ પડેલી છે !

161. Where to look for ‘obstinacy’? Is it somewhere outside? It is residing within us only!

૧૬૨ ‘Positive’ રહેવું એ કોના હાથમાં છે ? તો કહે કે, ‘આપણા જ હાથમાં’. પણ આવું કેટલા સમજે ? એ તો કોઈક વિરલા જ સમજે, આ કળિયુગમાં.

162. In whose hands is it to remain ‘positive’? Well, ‘In our own hands only’. But how many will understand this fact? Rarely a few will understand this in these adverse times of ‘Kaliyug’.

૧૬૩ ‘શબ્દની અસરો’માંથી ‘મુક્ત’ થવાય જ નહિ અને જે ‘મુક્ત’ થયો તેનું તો કામ થઈ ગયું !

163. It is utterly impossible to be ‘free’ from the ‘effect of words’, and the one who has attained that ‘freedom’, the whole job of such a one is accomplished!

૧૬૪ ‘જય સચ્ચિદાનંદ’ એટલે અંદર જેમનામાં ‘શુદ્ધાત્મા ભગવાન’ જાગી ગયા, ‘નિશ્ચય’થી આ વ્યવહાર દેહ-મંદિરમાં “ભગવાન” જાગી ગયા.

164. ‘Jai Sachchidanand’ (Glory to the bliss of pure consciousness) means that in them the ‘Pure Self God’ within has awakened, in this relative body temple, the “God” has awakened with ‘conviction’.

૧૬૫ ‘આજ્ઞા-વ્યવહાર’ સચવાય તો ‘નિશ્ચય’ બરાબર ‘સેટ’(‘સ્થિર’) થાય, માટે ‘વ્યવહારની જાગૃતિ’ રાખવી જરૂરી છે.

165. If the ‘application of the precepts’ is taken care of in relative life, then the ‘inner conviction’ sets well; hence, the necessity to keep ‘alertness in worldly life’.

૧૬૬ ‘વિકાસ થયેલો પ્રેમ’, આપણો ‘શુદ્ધ પ્રેમ’ વ્યક્ત કરે અને જેમ વ્યક્ત થતો જાય, તેમ શુદ્ધ પ્રેમના વિકાસનાં ‘નિમિત્ત’ બનતા જાય.

166. ‘Love developed within’ gives expression to our ‘pure love’, and as it gets expressed, we become ‘instrumental’ in the development and sharing of ‘pure love’.

૧૬૭ આજે કળિયુગમાં, ‘લોક-વ્યવહાર’ની ‘સીમાની સમજણો’ પણ રહી નથી અને ‘Boundary’ (‘સીમા’) ઓળંગે; પોતે તો પોતાની ‘Boundary’માં (‘સીમા’) હોય જ નહિ અને ‘લોકનો વ્યવહાર’ સાચવવા જાય, એ કેમનું બને ?

167. Today in ‘Kaliyug’, even the simple understanding of the boundaries of ‘worldly living’ is missing hence the ‘boundaries’ gets transgressed. Oneself does not remain within one’s own ‘boundary’ and yet one goes as if to take care of ‘norms of worldly relations’ - how can that be possible?

૧૬૮ જ્યારે અને ત્યારે ‘મારાપણા’થી છૂટવું તો પડશે જ ને અને ત્યારે જ ‘મુક્ત હાસ્ય’ અને ‘મુક્ત આનંદ’ ઉત્પન્ન થશે.

168. Sooner or later, one must be free from ‘my-ness’, and then only the ‘unrestrained smile’ and ‘freely flowing bliss’ will arise.

૧૬૯ ‘ભક્તિ’ અંદર પડેલી છે તે ઉઘાડી આપીશ, એમ “પ્રગટ જ્ઞાની” કહે.

169. The ‘Enlightened Being’ says that ‘devotion’ resides within you all and I will unlock it for you.

૧૭૦ ‘અહંકાર’ ના હોય ત્યાં જ ‘ભગવાન’ની સાચી વાત હોય.

170. Only where there is no ‘egoism’, only ‘there’, the true discourses of God are found.

૧૭૧ “જ્ઞાની-પુરુષ”નો ધંધો, લોકોના ધંધાથી ઊલટી દિશામાં હોય, કારણ કે ‘લેવાનું બંધ’ અને ફક્ત ‘આપવાનું’ જ, એવી અંતરમુખ દશા હોય.

171. The business of an ‘Enlightened Being’ is in the opposite direction of the masses because He has stopped ‘taking’ and continued ‘giving’; such an inward state of being is His.

૧૭૨ મનુષ્યપણું તો આપણા ‘ચિંતવનનું ફળ’ છે.

172. The human form we got is the ‘fruit’ of our own ‘contemplations’.

૧૭૩ કૃષ્ણભગવાન તો વિરાટ સ્વરૂપે, ‘લઘુતમ ભાવ’માં હતા !

173. ‘Krishna Bhagavan’ was in the utmost ‘omniscient grandeur’ with an inner state being ‘humblest of the humble’!

૧૭૪ ‘ભગવાન’ તો સહેજસહેજ ‘દર્શન’ આપે, જો આપણો ‘ભાવ’ સરખો હોય તો.

174. God would give ‘divine appearance’ spontaneously, if our ‘inner intent’ is proper.

૧૭૫ ‘આજ્ઞા’ એ જ “દાદા”નું અમૂર્ત સ્વરૂપ, આશ્રિત શાનો ? ‘આજ્ઞા’નો જ, તો જ ‘ધર્મધ્યાન’ સાથે ‘શુક્લધ્યાન’ અનુભવાશે; અને ‘આજ્ઞા’ને આશ્રિત રખાવનાર ‘નિમિત્ત’ પ્રગટ હોય, તો તો કામ જ થઈ જાયને.

175. The ‘precepts’ utterly are the formless form of “Dada”. To what have we surrendered? To the ‘precepts’, of course! And then only, one shall be able to experience ‘auspicious meditation’ coupled with the ‘meditative bliss’ (of pure Self orientation); and if the one ‘instrumental’ in making us surrender to the ‘precepts’ is present, then know that the job shall get accomplished, for sure!

- ૧૭૬ ‘આપણું’ જ ઘર, એમાં ‘આપણે’ ‘ગોઠવણી’ ના કરવી જોઈએ?
176. This is solely ‘our’ own home, in that should ‘we’ not do ‘proper planning’?
- ૧૭૭ ‘વાણી’ સ્વરૂપે રહેતાં આવડતું જ નથી, ભગવત્-વાણીનો વ્યવહાર અંદર જ હોય, ‘પ્રજ્ઞાસ્વરૂપે’-અંતરાત્મ દશાએ.
177. One has not properly learnt how to stay in relation to the flow of ‘speech’; the dealings of the divine speech are always internal, in the form of ‘Pragna’ while one is in the state of being as a Pure Soul Self.
- ૧૭૮ ‘પોતે’ પોતાની ‘સ્વ’ની કાળજી લેવી એને જ કાળજી કહેવાય.
178. To take care of one’s own ‘Real Self’- that is called ‘care’ in the true sense.
- ૧૭૯ આપણું જીવ્યું શા કામનું ? બીજાને કામમાં ના આવ્યું, તો જીવન ‘ગટર’માં જાય.
179. What is the point of living our life? If our living is not of any help to others, then the lifetime sheerly goes in the ‘gutter’.

૧૮૦ ‘મહાત્મા’ જો ‘પ્રકૃતિ’માં ના ફસાય તો “દાદા”નું જ કામ કરે; ફસાયેલું કોને કહેવું ? પોતાનેય ખબર ના પડે અને જ્ઞાનને પણ ઊંઘું કરી નાખે; ‘પ્રકૃતિ’નાં કોઈ પણ તોફાનોમાં ફસાય નહિ’ એનું નામ ‘જાગૃતિ’.

180. If the ‘Mahatma’ (Self-realized initiate) does not get entangled in the ‘material nature’ (*prakruti*) then they only do the work of “Dada”; what can be called ‘entangled’? It is when one is not even aware of oneself that turns the knowledge upside-down. ‘Alert self-awareness’ is ‘to not get entangled in any of the mischiefs of one’s material nature’.

૧૮૧ ‘જ્ઞાનપ્રાપ્તિ’ એને કહેવાય, કે જેનાથી ‘ભવોભવનો રોગ’ જાય, નવો રોગ ઊભો થવા ના દે અને પ્રાપ્ત ‘આત્મપુષ્ટિ’નું રક્ષણ કરે.

181. True ‘Initiation to Self-Realization’ is that with which the life-to-life persisting ‘disease’ (of wandering through endless birth-rebirth cycles) goes away; prevents arising of a new ‘disease’ and protects ‘inner illumination of the realized Self’.

૧૮૨ મારી હાજરીમાં ઊભાં થયેલાં દુઃખો, મને પજવે જ કેવી રીતે?
અને છતાં પજવે છે, એ આ કાળનું આશ્ચર્ય જ છે ને !

182. How can the pains that arose in the very presence of my own self, bother me? And, yet they bother, this is the wonder of this time cycle, right!

૧૮૩ એક વાર માર ખાધેલો, ફરી વાર માર ખાય ? આ દુષ્કાળમાં
બહુ જ ‘જાગ્રત’ રહેવા જેવું છે.

183. One having endured the thrashings once, would again take thrashings? In these turbulent times, one needs to stay with extreme ‘vigilant self-awareness.’

૧૮૪ “સ્વ”નું હિત સચવાયું તે ‘પર’નું હિત કરે જ, ‘ફરજભાને’
કરીને; ‘પર’ના હિતમાં જ હોય, ‘નિશ્ચયભાને’ કરીને તે પોતાનું
હિત ચૂકતો જ નથી.

184. One who has taken care of welfare of one’s own ‘Self’, shall take care of the others welfare as well, such a one would be responsibly concerned about others welfare, while never missing best interest of one’s true Self, with a firm resolve thereafter.

૧૮૫ ‘મોક્ષમાર્ગ’ ઉપર આવતાં કરોડો અવતારેય ઠેકાણું પડે નહિ, કારણ ‘મોક્ષસ્વરૂપ’ ‘સજીવનપણે’ મળ્યા નથી.

185. To arrive on the true ‘path of liberation’ does not happen even in hundreds of thousands of lifetimes because one has not personally encountered such a One who is an ‘embodied form of liberation’.

૧૮૬ ગમતાને ના-ગમતું કરીએ અને ના-ગમતાને ગમતું કરીએ, એવી રીતે દીકરા સાથે વ્યવહાર કરવાનો, ‘વ્યવહારથી દીકરો અને નિશ્ચયથી શુદ્ધાત્મા’.

186. ‘The liked we make unliked and the unliked we make liked’ - in this manner, the worldly dealing with the son is to be done; by relative viewpoint he is a son and by real viewpoint he is a Pure Soul’.

૧૮૭ ‘શુદ્ધાત્મા દ્રષ્ટિ’ છે તો જ ‘પ્રકૃતિ’ વાંચી શકશો; જેટલી ‘પ્રકૃતિ’ને ઓળખશો, એટલું ‘બ્રહ્મચર્ય’ પાળી શકાશે, અને વર્તાશે.

187. One can ‘read’ the ‘material nature’ (*prakruti*); only with the ‘Pure Self vision’, to the extent that ‘material nature’ will be recognized, to that extent practicing of ‘celibacy’ could be possible and internalized.

૧૮૮ ‘હું કશું જ જાણતો નથી’, એ જ સાચી સમજણ છે.

188. ‘I do not know anything’, that itself is true understanding.

૧૮૯ ‘શુદ્ધાત્મા’ કોઈ સંજોગોને પકડી ના શકે અને ‘સંજોગો’ શુદ્ધાત્માને ના પકડી શકે.

189. The ‘Pure Self’ cannot hold on to any circumstance and ‘circumstances’ cannot hold on to the ‘Pure Self’.

૧૯૦ સીમંધરસ્વામીનું દર્શન એટલે પૂનમ, એટલે પૂર્ણ દર્શન થતાં આપણું કામ થઈ જાય, ‘દર્શનની શક્તિ’ એવી કે કલાકમાં કેવળજ્ઞાન થઈ જાય; એ બને ક્યારે, તો કહે સાયન્ટિફિક ઍવિન્ડસ મળે ત્યારે; એવું ‘ચરમ શરીર’ હોવું ઘટે.

190. The divine viewing of ‘Simandhar Swami’ means full moon, on viewing the full divinity alive our job is accomplished. The ‘power of that divine viewing’ is such that ‘absolute knowledge’ unfolds within an hour. When does this happen? Well, when such a ‘scientific evidence’ arises, and one has attained an ultimate kind of befitting body (*charam sharir*).

૧૯૧ ‘અસંગ મહાત્માઓનો સંઘ’, એ સંઘ-વિજય કહેવાય અને એને તો ફૂલડાં વેરવાનાં હોય !

191. The united gathering (Sangh) of the Self-realized initiates (Mahatmas) who are in a detached state as such, is called the ‘Triumph of the Sangh’ (*Sangh-Vijay*) and that is to be felicitated with showering of flowers!

૧૯૨ શબ્દોની મારામારી કરતાં, સમજણની મારામારી કરો, તો યથાર્થ પરિણામ આવે ને !

192. Instead of engaging in a war of words, be engaged in a debate of understanding, and then only the result shall be authentic!

૧૯૩ ‘નેચરાલિટી’માં કંઈ પણ અંતરાય ક્યારે હોય કે જ્યારે ‘મન’ ઢચુંપચું હોય, ત્યારે જ ‘અંતરાય’ આવે.

193. Obstruction of any sort can come in the way of being in ‘naturalness’ only when the ‘mind’ is iffy and shaky, only then ‘obstructions’ come.

૧૯૪ ‘Non Physical દર્શન’ને દર્શન કહેવાય; ‘Non Physical દૃષ્ટિ’ હોય નહિ અને ‘દર્શનશક્તિ’ સ્વગુણો કરીને ખુલ્લી થાય નહીં અને ‘Physical દૃષ્ય’ માત્ર સૂક્ષ્મ કે સ્થૂળભાવે ‘દૃષ્ટાસ્વભાવ’થી દર્શનાય નહીં.

194. The ‘non-physical viewing’ is truly a ‘divine viewing’. In absence of ‘non-physical vision’, the ‘real power of divine viewing’ does not blossom with its intrinsic qualities, and without that every ‘physical viewable form’ cannot be viewed grossly or subtly with the ‘attribute of vision’.

૧૯૫ “જ્ઞાની-પુરુષ” વ્યવહારમાં ગુપ્તપણે હોય, અંતરચર્યાથી.

195. The ‘Enlightened Being’ remains concealed amidst worldly life, and remain focused in their inner Enlightened state (*antar-chaarya*) as such.

૧૯૬ ‘પોતાના સ્વભાવ’નું બેભાનપણું એ જ ‘ભાવમરણ’ છે, કારણ કે આખું જગત ‘લક્ષ્મી’ અને ‘અધિકાર’ પાછળ જ પડ્યું છે.

196. The numbness to ‘one’s own real nature’ is utterly the ‘demise of inner living-intent’, this happens because the whole world is engaged in the pursuit of ‘wealth’ and ‘status’ only.

- ૧૯૭ ‘લાગણી’ તો મનુષ્યને જ હોય, જ્યારે ‘ભગવાન’ને, “જ્ઞાની-પુરુષ”ને કરુણા હોય.
197. Humans have ‘feelings’ whereas God and the ‘Enlightened Being’ have ‘compassion’.
- ૧૯૮ “દાદા ભગવાન”ને સંસારની એકેય ખટપટ ન હતી, પણ સંસારથી છોડાવવાની પાકી ખટપટ હતી !
198. ‘Dada Bhagavan’ did not have any pursuit relating worldly life and living but a pursuit in liberating others from the worldly life!
- ૧૯૯ શાસ્ત્રમાં ‘આજ્ઞા’ પરોક્ષ છે, પ્રત્યક્ષ આજ્ઞા તો “પ્રગટજ્ઞાની”ના હૃદયમાં જ છે.
199. The ‘precepts’ given in the holy scriptures are indirect, whereas the direct precepts are exclusively found in the heart of the living ‘Enlightened Being’.
- ૨૦૦ ‘પુદ્ગલ’ને વઢવા જેવું નથી, ફક્ત ‘જાણવા’ જેવું છે. ‘આ નહિ ‘જાણવાથી’ બીજી ભાંજગડો ઊભી થાય છે.
200. It is not good to scold ‘live matter’ (*pudgal*), it is best to just ‘know’ it. Due to ‘not knowing’ it, other dilemmas arise.

૨૦૧ ‘બહારની ભાષા’, એટલે આપણે એક બીજા સાથે પરસ્પર વ્યવહાર ચલાવવા માટે જે ભાષા બોલીએ, તે ‘રીલેટીવ’ ભાષા, communicate કરીએ છીએ તે ‘બાહ્ય ભાષા’ છે; પ્રાણીને એની ભાષા છે, ઝાડને એની ભાષા છે; આ ભાષા ફક્ત વીતરાગો જ સમજી શકે. બાહ્ય ભાષામાં કોઈનું કાંઈ જ ચાલી શકે નહિ.

201. The ‘outer speech’ is that which is spoken by us for mutual worldly dealings, the ‘relative’ language that we ‘communicate’ with, is ‘outer language’. Animals have their language; trees have their language; that ‘language’ exclusively the ‘*Vitragas*’ (Enlightened Dispassionate Ones) can understand. In respect of the outer language no one can do anything whatsoever.

૨૦૨ સરવાળે મહાત્માઓએ પાકા થયા સિવાય છૂટકો જ નથી, કારણ કે ‘જીવંત’ દૃષ્ટાંત તમારી સમક્ષ હાજર છે.

202. After all, ‘Mahatmas’ (Self-realized initiates) are certainly going to become fully matured, since the ‘living’ example is present in front of you.

૨૦૩ ‘તું’ જો “દાદા”ને મળ્યો તો ભેદ કેમ આવે ? દાદાનો મત થયા પછી બીજો મત ઊભો જ કેમનો થાય ? અરે માથું જ કેમ ઊભું કરી શકે? મહાત્માએ જાગૃતિ ના રાખવી જોઈએ ? ગાફેલપણું કેમ પોષાય !!! વખત જ એવો આવ્યો છે કે ભલભલાને ‘ખરડી’ નાખે.

203. If you met “Dada” then why do differences arise? Having accepted viewpoint of ‘Dada’, how can another viewpoint even arise? How can it raise its head? Should a ‘Mahatma’(Self-realized initiates) not keep ‘vigilant self-awareness’ in this regard? How can mindlessness be acceptable?! Such difficult times have come that even the powerful ones would get ‘stained’.

૨૦૪ દરેકને ‘પ્રકૃતિ’એ કરીને ‘viewpoint’ હોઈ શકે ? Viewpoint ‘સ્થાન’ અદલા-બદલી કરે ? એટલે પાકા જ રહેવાનું; ભાષા તો ‘રીલેટીવ’ની એક જ છે અને એટલે એક જ ‘relative viewpoint’ની ‘આજ્ઞા’ છે, વ્યક્તિગતપણે !

204. Is it possible that each one will have their own individual ‘viewpoint’ in accordance with their own ‘material nature’ (*prakruti*)? (Yes.) Do people exchange their standpoint for their ‘viewpoint’? (No.) Hence, one needs to exercise maturity; the language of the ‘relative’ is just one and that is why there is only one ‘precept’ of the ‘relative viewpoint’, that too individual specific!

૨૦૫ ‘મહાવીર ભગવાન’ સાડા બાર વર્ષ સુધી એક જ ‘રીલેટીવ’ ભાષામાં રહ્યા હતા; ભાષા માત્ર બિલકુલ zero ‘મૌન’ થઈ જાય, ત્યારે ‘રીયલ’ અને ‘રીલેટીવ’ બન્ને સ્વતંત્ર થઈ જાય !

205. ‘Mahavir Bhagavan’ for twelve and a half years remained in just one ‘relative’ language; when the language becomes utterly ‘zero’, becomes ‘truly silent’, that is when the ‘real’ and the ‘relative’ become independently free on their own!

૨૦૬ જે ‘ભાવે’ ‘પૂરણ’ થયું છે, તે જ ભાવે ‘ગલન’ થઈ રહ્યું છે. વિભાવમાંથી જે ‘અજ્ઞાન ભાવનું પૂરણ’ થયું છે, તે જ ‘ગલન’ થાય છે.

206. The kind of ‘inner intent’ with which one was ‘fed-in’, with just that kind of ‘intent’ it is ‘discharging-out’. From the egocentric intent with which the ‘ignorant intent’ got ‘filled-in’, that exclusively is ‘discharging-out’ now.

૨૦૭ “રીલેટીવ ડિસ્ચાર્જ પુદ્ગલ”, એની ‘ભાષા’માં (અંતઃકરણની ‘ભાષા’માં) વાત કરાવ્યા વગર રહેશે જ નહિ, પરંતુ મહાત્માઓએ તો પોતાની “રીયલ” ભાષાથી જ અંદરમાં રહેવું અને તેમ ‘પુરુષાર્થે’ ‘વાણી વ્યક્તવ્ય’ની જાગૃતિએ કરીને ‘ભાષાની વર્ગાણાઓ’થી મુક્ત થતા જવાશે !

207. The “relative discharge living matter (*pudgal*)” will certainly make one talk with its own language (speech of inner psychic mechanism), however, ‘Mahatmas’ are to stay internally with their own “real” language only. And accordingly, with the ‘real inner effort-filled’ expression of speech coupled with alert self-awareness, one will be able to be free from the subtle atomic shackles of speech!

૨૦૮ જેમ જેમ ‘અંદરના પ્રાકૃત ભાગ’ની સાથે ‘Dealing’ કરતાં આવડશે તેમ તેમ બહારનો ભાગ ‘Safe’ (‘સલામત’, ‘સહજ’) રહેશે.

208. As the ‘dealing’ with the ‘inner material nature part’ is mastered gradually, the outside part will accordingly remain ‘safe’ in natural course.

૨૦૯ ‘સ્વ-પુદ્ગલ’ની ‘સગાઈ’ને સાચવી જાણ; આ તો ‘પરાઈ પ્રીત’ને જ સાચવે છે !

209. One needs to carefully protect the relationship with one’s own ‘living matter’; but one carefully protects only the ‘other’s beloved’!

- ૨૧૦ ‘આજ્ઞા’નો ‘mask’ એટલે ‘રીલેટીવ’ આપણને કોઈ પણ અસર કેમ પહોંચાડી શકે ? કોઈ પણ પ્રકારનું ‘Relative Viewpoint’ આપણને કેવી રીતે મૂંઝવી શકે ?
210. Since we have a ‘mask’ of ‘precepts’, how can the ‘relative’ affect us? How can any kind of ‘relative viewpoint’ confuse us?
- ૨૧૧ પોતાનાં પુદ્ગલોનાં ‘પ્રતિક્રમણ’ અંદરનાં જ છે; આને ‘મહાવીર સ્વામી’નું પ્રતિક્રમણ કહેવાય છે. ચીકાશથી ઉઘાડો જ ના રહી શકે, કારણ એનો સ્વભાવ જ ના છોડે, અને ત્યાં જ આબરૂ જતી લાગે, પણ આપણે ત્યાં જ લૂંટાવાનું છે, અને તો જ ‘ઉઘાડા’ થતા જવાશે!
211. The ‘heartfelt repentance’ of one’s own ‘living matter’ (*pudgal*) is exclusively internal; and this is called the ‘heartfelt repentance’ of ‘Mahavir Swami’. Due to intense stickiness, one cannot remain open, because it will not allow openness. And there only one shall feel like losing one’s reputation, but that is where we should get looted, and then only we will be able to go on ‘opening up’ progressively!

૨૧૨ ‘આજ્ઞા’ માં જ ‘કેવળજ્ઞાન’ રહેલું છે. હે “દાદા” ‘આજ્ઞા’ તમારી અને પુરુષાર્થ અમારો. આપણે આપણો ‘ધર્મ’ જ ચૂકી જઈએ તે ‘આજ્ઞાધર્મ’ કેવી રીતે રહે ?

212. ‘Absolute Knowledge’ resides utterly in the compliance of the ‘fundamental precepts’. O’ “Dada”, the ‘precepts’ is yours and the ‘inner effort’ is ours. When we ourselves miss our duty (*dharma*) then how can we adhere to compliance of the ‘fundamental precepts’?

૨૧૩ ‘અનુભવ’ એ કલ્પનાનો વિષય નથી કે ‘માનવા-મનાવવા’નો વિષય નથી; ‘અનુભવ’ કોઈ દિવસ શબ્દમાં આવી શકે નહિ; ‘આજ્ઞાધર્મ’ સિદ્ધ થયેથી ‘અનુભવ’ થાય.

213. ‘Experience’ is not a subject of imagination nor is it a subject of ‘believing or make-believe’; ‘experience’ can never come into words; the ‘experience’ blossoms on crystallization of continued compliance of the ‘fundamental precepts’.

૨૧૪ ‘ઉપયોગ’ એ તે ‘આજ્ઞાધર્મ’ની ‘જાગૃતિ’નું પરિણામ છે; આપણો જે ‘વિકાસ’ થાય છે, એમાં ‘પહેલી જાગૃતિ’ અને પછી તે ‘વિકાસ’ થતી જાય, એમ ‘Stabilize’ (‘સ્થિર’) થતી જાય અને છેવટે ‘સમજણ’ વધતી જાય છે, એમ ‘શુદ્ધ ઉપયોગ’ સ્થિર થતાં ‘અનુભવ’ થતો જાય છે.

214. ‘Focused concentration’ is the result of the ‘alert self-awareness’ regarding compliance of the ‘fundamental precepts’. In our ‘inner development’ process, first arises ‘alert self-awareness’, and as it advances gradually, it gets ‘stabilized’ and consequently the ‘inner understanding’ grows gradually, and with that ‘pure consciousness focused concentration’ becomes stable and accordingly the ‘experience’ goes on advancing.

૨૧૫ ‘સવળી સમજણ’ એ ‘પોતાપણના ‘Discharge સ્વભાવ’માં, ‘પોતાપણું’ ઊભું ના થવા દે તેમાં છે, એટલે જ “દાદા ભગવાન” કહેતા કે સમજણ-સમજણમાં ફેર છે અને આ ‘સમજણ’ની બાબત વ્યક્તિગત પ્રકૃતિઓના સ્વભાવના, ‘સમભાવે નિકાલ’ના લક્ષ્યે વ્યક્તિગત ‘આજ્ઞાધર્મ’ના પાલનથી છે. આ સિવાય બહારના ગમે તે પારસ્પારિક વ્યવહારોમાં, ‘Discharge પોતાપણા’ના સ્વભાવે કરીને, તે બાબતના અભિપ્રાયમાં ‘Superfluous’પણે જ હોવું ઘટે, આમાં જ ‘દાદાઈ દિવ્યસંઘ’ની દિવ્યતાની શોભા ભારોભાર સમાયેલી છે. જ્યારે ત્યારે પણ આવી ‘સવળી સમજણ’ના ‘આજ્ઞાધર્મ’માં આવ્યા સિવાય છૂટકો જ નથી, એટલું સમજાય ત્યારથી ‘અવળી સમજણ’થી ‘મુક્ત’ થઈને ‘સુધરવાનો’ અને ‘કલ્યાણના માર્ગ’ની મોકળાશનો ‘અવકાશ’ (‘scope’) થતો જાય!

215. ‘Right understanding’ is that which does not allow ‘me-ness’ to raise its head in the discharging nature of ‘me-ness’. That is why “Dada Bhagavan” said that understanding varies from person to person. And this ‘understanding’, relates to the individual’s material nature with one’s individual compliance of the ‘precepts’ with a focus on ‘settlement with equanimity’. Other than this, in any mutual worldly dealings, in the ‘discharge me-ness’ and related opinion in any matter, one needs to remain ‘superfluous’ only. And herein only lies the divinity of Dada’s divine congregation’ (*Sangh*). Sooner or later

this ‘correct understanding’ will have to come in living out the ‘fundamental precepts’. When such an understanding arrives, there arises the ‘scope’ for getting rid of skewed understanding and seamless progressing on the ‘pathway of liberation’!

૨૧૬ યથાર્થ ‘પુરુષાર્થ’ જોઈ શકાતો નથી, પણ ‘અનુભવી’ શકાય છે.

216. The ‘authentic inner effort’ is not visible, but it can be ‘experienced’.

૨૧૭ ‘વ્યવસ્થિત’ કોને લાગુ પડે ? જેમાં ‘જીવ’ કે ‘લાગણી’ હોય તેનું જ ‘વ્યવસ્થિત’ ચલાવે છે. એટલે કે આખા નિશ્ચેતન-ચેતન ‘રીલેટીવ’ને જ લાગુ પડે છે.

217. To whom does ‘scientific circumstantial evidence’ (*vyavasthit*) apply? Only those with ‘sentient life’ and ‘feelings’ are subject to ‘scientific circumstantial evidence’ and it runs them. So, it only applies to the lot that is quasi-conscious – ‘relative’.

૨૧૮ “દાદા ભગવાન” કોણ ? “Complete & Totally” “આવરણ વગરના” પ્રગટ થયા તે “દાદા ભગવાન”.

218. Who is “Dada Bhagavan”? The One who manifested “completely & totally” and ‘without any veils’ is “Dada Bhagavan”.

૨૧૯ ‘સત્નામ’, ‘સુદ’ ‘સત્’ (-‘Pure Soul’) હૈ ઔર ‘નામ’ હૈ શરીર કા । જબ ‘આત્મજ્ઞાન’ સે, દોનોં અલગ હો જાતે હૈ, તબ સત્નામ કહલાતા હૈ । “જ્ઞાની-પુરુષ” સત્નામ હૈ ।

219. In ‘*Satnaam*’ the Self (Pure Soul) is *Sat* and ‘name’ applies to Body. When both are separated on ‘Self-realization’ one is regarded as ‘*Satnaam*’. The Enlightened Being is ‘*Satnaam*’.

૨૨૦ “સત્કાલ” જો “જ્ઞાની-પુરુષ”, ‘કાલ’ સે મુક્ત હો ગયે વો ‘સત્કાલ’ હૈ ।

220. “*Satkaal*” means the Enlightened Being who has been freed from the ‘time’ (*kaal*), He is “*Satkaal*”.

૨૨૧ આ ‘વિજ્ઞાન’ એવું છે કે ‘પોતે’ જ, “પોતાનો” જ ‘શિષ્ય’ થઈ જાય!

221. This ‘science’ is such whereby ‘oneself’, becomes “one’s own” ‘disciple’!

૨૨૨ ‘આત્મજ્ઞાન’ ત્યાં ‘મુનિપણું’.

222. Where there is ‘realization of Self’, there is a true ‘Ascetic State’.

૨૨૩ “વ્યવસ્થિત શક્તિ” “Scientific Circumstantial Evidence” પ્રેરિત ‘પ્રકૃતિ’, ‘કરનાર’ છે અને “શુદ્ધાત્મા” “જોનાર” છે.

223. Scientific circumstantial evidence” (vyavasthit) inspired ‘material nature’(prakruti) is the ‘doer’ and the “Pure Self” is the “seer”.

૨૨૪ બધું ખોવાઈ જાય પણ ‘ભગવાન’ ના ખોવાય.

224. Everything may be lost but God would not ever get lost.

૨૨૫ ‘સંયમી આહાર’, ‘સંયમ પરિણામ’ પ્રગટાવવામાં સહાયક થાય.

225. ‘Discreet food intake’ becomes helpful in arising of a ‘composed inner state’.

૨૨૬ આ ‘વિજ્ઞાન’ની ‘સુવાસ’ તો આવવી જોઈએને !

226. The fragrance of this ‘inner divine science’ should emanate, right!

૨૨૭ જેવો ‘ખોરાક’ તેવું ‘આવરણ’, અમુક ખોરાક એવા ‘આવરણ’ લાવે કે એ ‘આવરણ’ જલદી જતાં નથી, એ તો ‘મન’ ઉપર અસર પાડે. ‘આહાર’ની અસર ‘મન’ ઉપર સીધી પડે છે.

227. As is the type of food, accordingly is the ‘veil’ it creates within one. Some types of food are such that the ‘veils’ they create, do not move away soon, and they impact the ‘mind’. The effect of ‘food’ intake goes straight to the ‘mind’.

૨૨૮ સર્વ ‘જીવો’માં “શુદ્ધાત્મા-દર્શન” એ જ એક માત્ર ‘સમજ’ હોવી જોઈએ.

228. The sole ‘understanding’ should be that of viewing the “Pure Soul Self” in all the living beings.

૨૨૯ અમારો ધણી ફક્ત એક જ, “આજ્ઞાધર્મ”.

229. Our master is singularly one, and that is compliance to “fundamental precepts”.

૨૩૦ ‘તત્ત્વ-દૃષ્ટિ-પુરુષ’, જ્યાં જ્યાં ‘દૃષ્ટિ’ નાંખે, ત્યાં પ્રત્યેક માણસ ‘શુદ્ધ પ્રેમ’માં ઓગળી જાય.

230. Wherever the Enlightened One cast his ‘divine vision’ focusing solely on the eternal pure consciousness, every person melts with His ‘pure unconditional love’.

- ૨૩૧ ‘છોડાવ્યા’ હોય, પછી બંધાય, તો “દાદા” શું કરે ?
231. What can “Dada” do if someone gets bound again after having made one free?
- ૨૩૨ છૂટા નથી રહેવાતું એ બોલવું એ જ છૂટા પડેલા છે, આ જ છૂટાપણાની નિશાનીઓ છે, સમજણમાં આવે તો.
232. Saying that ‘I cannot stay separate’ itself is indicative that one has got separated, these utterly are the signs of separation, if that comes into one’s understanding.
- ૨૩૩ “દાદા”ની કૃપાથી મહાત્માઓનું ‘પોતાપણું’ શમતું જાય છે, છતાં કાળના પ્રભાવને લઈને, આ ભવમાં ‘આજ્ઞાધીનપણું’ છેલ્લા શ્વાસ સુધી ‘અકબંધ’ રહે, તેવી ‘કાળજી’ સચવાઈ રહેવી અત્યંત જરૂરી છે.
233. With the grace of “Dada”, the ‘me-ness’ of “Mahatmas” goes on subsiding; albeit, due to the adverse influence of these turbulent times, it is highly necessary that ‘utmost care’ is taken until the final breath in this lifetime so that ‘adherence to the fundamental precepts’ remains ‘unbroken’.

૨૩૪ ‘સાધુઓ, ઋષિઓ, વૈદિક આચાર્યો, ‘આધિ-દૈવી’ યજ્ઞ કરતા હતા અને સંસારીઓ ‘આધિ-ભૌતિક’ યજ્ઞ કરતા હતા; જ્યારે ‘આધિ-આત્મિક (આધ્યાત્મિક) યજ્ઞ’, એ તે આ બધાથી ‘પર’, સેન્ટરમાં સ્થિત “જ્ઞાની-પુરુષ” હોય, એવા “જ્ઞાની-પુરુષ”નો ભેટો થાય, ત્યારે જ તેઓની કૃપાએ કરીને સિદ્ધ થાય, - ‘દિવ્યચક્ષુ’ની પ્રાપ્તિથી.

234. ‘Ascetics, Sages and Vaidik Acharyas’ used to perform the ‘Yagnas (offerings through the holy fire ritual) dedicated to the celestial Gods’ and the householders did ‘Yagnas in the form of performing services to living beings’, whereas the ‘Authentic Pure Soul-oriented Yagna’ (*Aadhyatmic Yagna*) becomes feasible when one encounters an Enlightened Being who is risen above all these and become stable in the ‘center’; and with His grace, one is bestowed with a ‘divine vision’ (*Divya Chakshu*) and becomes ‘*siddha*’ (perpetually instated in Pure Self).

૨૩૫ ‘આબરૂદાર’ કોને કહેવાય ? ‘આજ્ઞાધર્મ’ ઠેઠ સુધી બરાબર સચવાય, તેને યથાર્થ અર્થમાં ‘આબરૂ’ સાચવી કહેવાય.

235. Who is considered ‘reputable’? If compliance to the ‘fundamental precepts’ is properly maintained by one until the last moment, that is regarded as having preserved ‘reputation’ in the authentic sense.

૨૩૬ ‘વ્યવસ્થિત’ શક્તિ જ કર્તા છે અને એ Exact (યથોચિત) ન્યાય કરે છે. ‘વ્યવસ્થિત શક્તિ’ એ ‘નિષ્પક્ષપાતી’ છે, પરંતુ ‘બુદ્ધિ’ના પક્ષના કારણે, આ યથાર્થ સમજાતું નથી, પરંતુ ‘બુદ્ધિવાળાના પક્ષ’ની હાજરીના પ્રભાવમાં પણ, ‘પોતે’ તેના ‘પક્ષ’થી ‘પર’ રહે, તો કંઈક અંશે ‘આ’ સમજાય.

236. Exclusively the ‘scientific circumstantial evidence’ (*Vyavasthit*) is the doer, and it does ‘exact’ justice. *Vyavasthit* is ‘impartial’, however, due to the influence of ‘intellect’, one does not understand this in its authentic way. Despite this, even in the presence of influential stance of the ‘intellect’, if ‘oneself’ remains totally ‘separate’ from it, ‘this’ (exclusive doership of *Vyavasthit*) gets grasped to some extent.

૨૩૭ “દાદા ભગવાન” જ એવા, જેમને કોઈ પ્રમાણપત્ર નહિ-
“અબુધ સુખિયા” !

237. Exclusively “Dada Bhagavan” is such that no certificate whatsoever is needed – “Intellect-free & Ever-blissful”!

૨૩૮ ‘આંબો’ મોટો કહેવાય, આટલાં બધા ફળો આપે છે, છતાં
‘છાતી’ કાઢતો નથી.

238. The ‘mango tree’ is considered superior, it gives so many fruits, yet regardless of all this it does not display any prideful arrogance.

- ૨૩૯ આ કાળના લોકો તો ‘ખોટ’ને ‘નફો’ માનીને ચાલ્યા કરે છે.
239. The people of present time cycle, keep moving forward believing ‘loss’ to be ‘profit’!
- ૨૪૦ મહાત્માઓનો ‘નિર્વિકલ્પ-વ્યવહાર’ હોય; ‘નિર્વિકલ્પ-વ્યવહાર’ એજ ‘નિર્વિકલ્પ પદ’ આપે એમ છે; ‘ક્રિયાકાંડ’, એ ‘વિકલ્પી વ્યવહાર’ છે.
240. All dealings of the Self-realized ones (Mahatmas) are non-egocentric, and that only can bring about an ‘Ego-free state’; whereas the ‘ritualistic religious performances’ are in the nature of ‘egocentric dealings’.
- ૨૪૧ ‘આજ્ઞા-સ્વરૂપ’ એ સામુદાયિક અને ‘ચર્યા-સ્વરૂપે’ ના હોય. એ તો ‘Purely Individual’ (‘શુદ્ધ વૈયક્તિક’) છે.
241. ‘The form of fundamental precepts’ should not be taken as universal or a ‘subject of discussion’. It is ‘purely individual’.
- ૨૪૨ ‘દેખભાળ રાખવાવાળા’ જાગૃત થઈ ગયા, એટલે ‘દૃષ્ટિ પ્રકાશ’ ફેંક્યા કરે, પોતાની ‘પ્રકૃતિ’ના ખૂણેખાંચરે, એ ‘મહાત્મા’.
242. The ‘one who watches over’ has become ‘awakened’, hence continually throws the light of ‘pure consciousness viewing’ upon every nook and cranny of one’s own ‘material nature’(prakruti); that is a ‘Mahatma’.

૨૪૩ “નિશ્ચય”-‘વ્યવહાર’, એ અનુભવ-જ્ઞાનવાણીથી ‘શ્રુતજ્ઞાન’ થાય અને એ જ ‘મતિજ્ઞાન’માં પરિણમે અને જ્યારે ‘બોધ’ સ્વરૂપે ‘સ્ટેબલ’ (‘સ્થિર’) થતું જાય, ત્યારે ‘આજ્ઞાધર્મ’ની સિદ્ધિ અનુભવાતી જાય-મહાત્માઓને !

243. For the Self-realized One (Mahatma), their ‘Real (Pure Self based) outlook’, on listening to the ‘experiential spiritual knowledge’ (from the Enlightened Being) result as ‘*Shrut Gyan*’ (directly heard knowledge), and that itself results as ‘perceived knowledge’ (*Matee Gnan*), and when it becomes ‘stable’ in the form of ‘inherent comprehension’ then ‘Mahatmas’ shall go on experiencing the culmination of ‘fundamental precepts’ as such.

૨૪૪ ‘દશા’ છે તો ‘નિમિત્તાધીન’ રૅકર્ડ વાગે છે !

244. Because of his ‘state of being’ as such, the ‘record’ (of speech of the Enlightened Being) plays ‘according to the instrument in front’!

૨૪૫ બહારનાં બધાં સ્પંદન પરિણામોમાં, અંદરની ‘અકંપ દશા’ ‘સંજોગો’ હલાવી નાંખે એવા પ્રબળ અટપટા હોય, છતાં પોતે ‘અકંપ’, એ જ ‘આજ્ઞાધર્મ’, એ જ ‘આજ્ઞાતપ’ અને એ જ મહાવીર ભગવાનની ૧૨ ૧/૨ સાડા બાર વર્ષની ‘તપ કલ્યાણક દશા’.

245. In all the outer vibrational webs, internally there is a ‘state of being ever unmoving’, amongst extremely turbulent and terrifying ‘circumstances’; and this itself is compliance of the ‘fundamental precepts’, this utterly is the penance arising on one’s sticking to ‘compliance of precepts’ (by the Self-realized One). This too was the divine state of penance undergone by ‘Mahavir Bhagavan’ for 12 ½ years.

૨૪૬ ‘મહાત્માઓ’ને “જ્ઞાની-પુરુષે” કાનના સાંભળવામાંથી છોડાવ્યા; આંખોથી છોડાવ્યા, ગંધથી છોડાવ્યા. તો પછી ‘પુદ્ગલ’ની સાથે રમણતા થાય ? ‘પુદ્ગલમાટી’ ‘highly radio active’ છે, ‘સ્પંદન’થી; ‘પુદ્ગલ’ તેના અનેક ‘phases’ થી તેના સ્વભાવથી સમજાતું નથી, ત્યાં સુધી ‘સ્વ-સુખ’નો, સદ્ભાવનો ‘સ્વાદ’ વર્તાતો, કે અનુભવાતો નથી.

246. The Self-realized Ones (Mahatmas) have been freed by the ‘Enlightened Being’ from hearing with the ears; freed from viewing with the eyes; freed from smelling with the nose. Then, how can there be a playful immersion with ‘living matter’(pudgal)? The ‘live matter clay’ is ‘highly radioactive’ by way of its vibrations, the ‘living matter’ with its myriad ‘phases’ and its inherent nature is not being fathomed, and until then existence of the bliss of ‘Real Self’ and its ‘taste’ is not realized and experienced.

૨૪૭ ‘વ્યવહાર-દૃષ્ટિ’માં ‘લઘુ’ થયેલો, એને ‘અંતરાય’ ન આવે; અંતરથી જ હારીને જીતી શકશો; અંદરથી માથું ઊંચકે, તો બહારથી ઊંચકે જ.

247. If one has become ‘humble’ in one’s ‘relative view’, one shall not encounter any ‘barriers’; you will win only on losing from within; if the head is raised from within, then it will rise externally too.

૨૪૮ “જ્ઞાની-પુરુષ” સ્વભાવે કરીને, મન-વચન-કાયાથી, તદ્દન છૂટા હોય, અને “સ્વ”-‘સ્વભાવ’માં જ હોય. દેહની બધી જ ‘ક્રિયાઓ’ હોય, છતાં ‘એમાં’ ક્યારેય ના હોય.

248. The ‘Enlightened Being’ by his inherent nature as such, distinctly separate from his mind-speech-body and remain centered in his ‘real core nature (as Pure Self)’ as such. Despite the body’s ‘activities’ being there, He is never associated in any of them.

૨૪૯ ‘આજ્ઞાધર્મ’ એ ‘ભગવત્ વ્યવહાર’ છે; ‘આજ્ઞાધર્મ’ ‘લઘુતા’ લાવી શકે છે.

249. Remaining in ‘compliance to the fundamental precepts’ is ‘enlightened dealing’ as such; ‘compliance to the fundamental precepts’ can bring about ‘humbleness’.

૨૫૦ આખું જગત ‘બુદ્ધિ’ના પ્રભાવથી ચાલ્યા કરે છે.

250. The whole world is going on under the influence of the ‘intellect’.

૨૫૧ ‘સહદેવ’ એ જો ‘બોલનારો’ થાય, તો એની ‘ભવિષ્ય-કથન’ની ‘વિધા’ જતી રહે, માટે ‘નિમિત્તાધીન’ બોલો; ‘પીરસવા’ ગયા તો ‘પીરસાઈ’ ગયા અને બધી ‘સિલક’ ખર્ચાઈ ગઈ જાણજો.

251. If “Sahdev” (the great foreteller in ancient India) becomes the ‘speaker’, then his hard-earned ‘powers of foretelling’ go away; hence, just speak ‘according to the instrument in front’; if you go to ‘serve’ (your speech) then you yourself will get ‘served’ and all the ‘balance’ (of spiritual powers gained) will get spent out.

૨૫૨ ‘વ્યવસ્થિત’ની ‘આજ્ઞા’ જેને ‘ભેદ-જ્ઞાન-દૃષ્ટિ’ પ્રાપ્ત થઈ છે તેમને માટે ‘વ્યક્તિગત’ છે. માટે જ ‘આજ્ઞા’ની ગંભીરતા છે. ‘મન, વચન, કાયા’ની ‘વર્ગાણા’થી છૂટવા માટે ‘વ્યવસ્થિત’ની ‘આજ્ઞા’ છે અને એ ઉદયથી વ્યાપક લક્ષે કરીને અનુભવમાં આવી શકે છે; “દર્શન-પ્રકાશ”, અને “જ્ઞાન-પ્રકાશ”માં બધી ભૂલો દેખાતી જાય તથા ધોવાતી જાય અને ‘એ’ અંતે ‘વીતરાગતા’ તરફ લઈ જાય. આ ‘આજ્ઞા’, એ ‘સમભાવે નિકાલ’ કરવા માટેના ‘રક્ષણ’ માટે છે, એ ‘લક્ષ’માં રહેવું ઘટે.

252. The ‘precept’ of *Vyavasthit* (scientific circumstantial evidence) is solely for those who have got the ‘vision of demarcation (between Self and Non-Self)’ and is applicable ‘individually’. That is what makes this ‘precept’ profoundly deep. The ‘precept’ of ‘scientific circumstantial evidence’ is there to enable one to be free from the shackles of the atoms of ‘mind-speech-body’, and it can come into one’s experience in all pervasive scale, along the surfacing of maturing of one’s karmic manifestations. In the light of “pure consciousness vision” and “pure consciousness knowledge” all the mistakes go on getting reflected and cleansed and ‘that’ at the end takes one towards ‘*Vitragta*’ (total dispassionate state). This ‘precept’ is meant for protection of the precept of ‘settlement with equanimity’ - that needs to be kept in mind.

૨૫૩ કરેલું ‘ચિતરામાણ’ નકામું જાય જ નહીં, પણ હવે અમે ‘પરક્રિયાઓ’ના માલિક નહીં; ‘મહાત્માઓ’નો ‘જ્ઞાયક-સ્વભાવ’ છે, એ કામ કરે. તેમાં સ્વભાવથી અક્રિય’ છીએ અને ‘પરભાવની પ્રકૃતિ’ની ‘ક્રિયા માત્રના જોનારા’; ‘જ્ઞાની-મહાત્મા’ ક્રિયા માત્રના ‘જોનારા’ હોય.

253. The ‘drawing’ (karmic designs) that is already done will never go for naught, but now (on Self-realization) we are not the owner of any ‘activities of non-Self’; this is how the innate nature as ‘knower’ works for Mahatmas (Self-realized initiates). In that, by inherent nature we (the Pure Soul Self) are ‘non-doer of actions’ and just the ‘seer’ of every action of the ‘non-Self material nature’, the Mahatmas are solely the ‘seer of all actions’.

૨૫૪ “શુદ્ધાત્મા”, સ્વભાવથી “શુદ્ધ” છે, પણ ‘wrong belief- (‘ભ્રાંત માન્યતા’)થી ‘દેહમાં આત્મબુદ્ધિ’ એટલે પ્રયોગીના પ્રયોગથી, ‘કર્તાભાવ’થી, ‘કર્મબીજ’ પડે અને જન્મ ધારણ કરીને ભોગવાતાં જાય, એમ બીજમાંથી વડ અને વડમાંથી બીજ, એમ ‘સંસારચક્ર’ ચાલ્યા જ કરે !

254. The ‘Pure Self’, by its innate nature is “pure” but with “wrong belief” there arises an ‘orientation in body as one’s Self’, so with the experiment of the ‘experimenter’ - due to ‘sense of doer-ship’, the ‘seeds of karma’ get sown and they manifest by way of onset of birth, and so on from the seed to the big tree, and tree to seed, the ‘cycle of life and death’ goes on-and-on perpetuating itself!

૨૫૫ ‘ભાવ’ એ જ ‘અસ્તિત્વ’ છે.

255. ‘Inner intent’ (*bhav*) itself is ‘existence’ (*astitva*).

૨૫૬ ‘ભેદજ્ઞાન દૃષ્ટિ’ પ્રાપ્ત થયા પછી, હવે તો ‘શ્વાસે શ્વાસે’ હવન ચાલ્યા કરે, એ જ ‘અધ્યાત્મ’ ‘યજ્ઞ’ અને એમાં ‘ઉદ્દેગ’ સ્વાહા, ‘પડઘાઓ’ સ્વાહા, ‘સારું લાગે’ એનેય સ્વાહા; પરિણામે એનાથી ‘જ્ઞાનગ્નિ’ ખુલ્લો થાય છે. અત્યાર સુધી વગર સમજણો ‘કુતપ’ કર્યા. પણ આના માટે તો ‘આંતરતપ’ ‘અદીઠ-તપ’ જોઈશે, અને ત્યારે કામ થશે.

256. On attaining the ‘divine vision of demarcation (between Self and Non-Self)’, now a holy fire ritual takes place within continually breath-to-breath, that itself is the ‘*adhyatma yagna*’ (an inner ritual of offering in the holy fire of Pure Self), and in that is surrendered offerings of ‘deep-seated worries’, ‘echoes’, even the ‘likings’ are ‘put in’ (*swaha*), and with that the ‘pure fire of knowledge’ go aflame. Until now without any correct understanding we did ‘wrongful penance’. But for this (advancing on the path of liberation), ‘inner penance’ - ‘invisible penance’ will be necessary, and that is when the job shall get accomplished.

૨૫૭ ‘કૃપા’ મળી છે, તે ‘સાયવી જાણે’ તો ‘વ્યવહાર’માં સરખી રીતે રહેવાય !

257. ‘Grace’ has been received, hence if one ‘carefully preserves’ it, then one can remain well-balanced in ‘worldly life and living’!

૨૫૮ દિવસના સાડાબાર વાગ્યા હોય અને “જ્ઞાની-પુરુષ” ‘મહાત્મા’ને કહે કે રાતના સાડાબાર થયા ને ? તરત જ જવાબ, હા, “દાદા”. તો એ ‘મહાત્મા’નું કામ થઈ ગયું. પણ આવું ‘આજ્ઞાકિતપણું’ લાવવું ક્યાંથી?

258. If it is 12:30 pm during the daytime and the “Enlightened Being” says to ‘Mahatma’ that “it is 12:30 am at night, right?” Then instantaneously if the reply of “yes, Dada” comes then the job of that ‘Mahatma’ is done. But where can this kind of ‘unstinted compliance to precepts’ be brought?

૨૫૯ ‘ભાવ’માં રહે અને ‘ખોજ’માં રહે-‘ભાવ કરે’ એટલે સંજોગનો પુરાવો થાય. ટાઈમિંગનો પણ પુરાવો જોઈએ. પછી બીજું બધું ભેગું થાય; માટે જ “જ્ઞાની-પુરુષ”નો સંજોગ, મહામુશ્કેલ છે.

259. When it remains in one’s ‘intent’ and one keeps ‘searching’ for the same, then the evidence of the requisite circumstance shall come together. The evidence of ‘timing’ as well is essential. Then, everything else comes together; that is how the circumstance of meeting an “Enlightened Being” is highly elusive.

૨૬૦ આપણા માટે ‘રિલેટિવ-રિયલ’ એ બે જ વ્યૂપોઈન્ટ, નિઃશંકપણે વિશ્વાસ પાકો કરવા માટે જે ‘તપ’ કરવું પડે, એ ‘તપ’ માટે જ ‘શક્તિ’ માગે, તો ‘રિલેટીવ’માં ‘લઘુતા’ અને ‘રિયલ’માં ‘ગુરુતા’ ખુલ્લી થાય. ‘પુદ્ગલ’માં ‘લઘુપણું’ અને ‘સ્વ-સ્વભાવ’માં ‘ગુરુપણું’, એટલે ‘લઘુગુરુ’માંથી બહાર નીકળી ગયો.

260. For us there are only two ‘viewpoints’ – ‘relative and real’, to solidify them without a speck of doubt we must undergo ‘inner penance’, and solely for that ‘inner penance’ (we should) pray for inner strength. Then, in the ‘relative’ there will be ‘humbleness’ and in the ‘real’ a ‘spiritually heightened state’ will arise. There will arise humbleness in the ‘live matter’ aspect and a ‘heightened state’ in respect of ‘real Self, this way one shall rise above the (duality of) ‘lightness – heaviness’ both.

૨૬૧ ‘બુદ્ધિ’ને નાથવા માટે, ‘બુદ્ધિ’ના પ્રભાવમાંથી છૂટવા માટે, તમારા ઉદય-કર્મોના હિસાબે, જે તે સમયે, જે તે ક્ષેત્રમાં, જે તે વ્યક્તિ સાથે, જે તે પરિસ્થિતિમાં, ‘જે કાંઈ બન્યું’, ‘એ correct જ છે’. એમ દૃઢપણે માનવું.

261. So as to keep a control on the ‘intellect’ and to escape from the influence of ‘intellect’, it should be believed with firmness that in your resulting manifestations of karmic accounts, at whatever moment in time, with whichever individual, in whatever situation, ‘whatever has happened’, ‘it is wholly correct’.

૨૬૨ પાંચ ‘આજ્ઞા’, એ ‘પાંચ પાંડવો’ અને પ્રાકૃત સ્વભાવી ‘કૌરવો’, અંદર પડ્યા છે; ‘આજ્ઞાધર્મ’ પક્ષનું અંતરનું આ ‘મહાભારત’ યુદ્ધ ‘અહિંસક’ છે; તે ‘પુરુષ’ સ્વભાવથી છે.

262. The five ‘fundamental precepts’, are the ‘five Pandavas’ (the righteous 5 brothers mentioned in the ancient epic) and the ‘Kaurav-like’ (non-righteous group of 100 brothers) traits of ‘material nature’ all lay within us; one’s taking the side of ‘fundamental precepts living’ is the internal ‘non-violent’ war of the ‘Mahabharat’; it is with one’s nature as a Pure Self (Purush).

૨૬૩ ‘મતાગ્રહ’ જાય, તો પોતાનું ‘અહિત’ અટકી જાય અને ‘સ્વ’નું કલ્યાણ થાય.

263. If one’s ‘stubborn insistence’ goes away, then one’s own ‘downfall’ gets thwarted, and brings about true welfare of one’s own Self.

૨૬૪ “આત્મા”ની “જ્ઞાનધારા” છે અને ‘અનાત્મા’ની ‘ક્રિયાધારા’ છે.

264. The “flow of knowledge” belongs to the “Self” and the ‘flow of activity’ belongs to the ‘non-Self’.

૨૬૫ ‘અભિપ્રાય’ જ ‘વીતરાગતા’ તોડે છે; ‘અભિપ્રાય’ અનાત્માનો વિભાગ છે અને એ નુકસાનકારક જ છે.

265. It is the ‘opinion’ only that breaks ‘*Vitaragata*’ (attachment-free state); ‘opinion’ is a part-and-parcel of non-Self, and it is downright harmful.

૨૬૬ “દાદા” એ, તો ‘મહાત્મા’માં ‘Absolute’નું ‘બીજ’ નાખ્યું છે; આખું જીવન ‘કસ’ કાઢવા માટે, કામ કાઢી લેવા માટે છે; આ આદર્શ ‘વ્યવહાર-ધર્મ-આજ્ઞાધર્મ’ આપ્યો, અને એની સાથે ‘હું શુદ્ધાત્મા છું’ એ પતંગની દોરી હાથમાં આપી. આ વહી જતા જીવનમાં ‘આજ્ઞા’ છે, ‘દૃષ્ટિ’ છે માટે, ‘મારે’ “એકેએક પ્રકૃતિના ખૂણેખૂણાને સારી રીતે જોવા છે, જાણવા છે”, એ જ મારો નિશ્ચય છે. એમ મહાત્માઓને રહે.

266. “Dada” has sown the seed of “Absolute” within the ‘Mahatmas’ (Self-realized initiates); hence one needs to obtain quintessence out of the whole lifespan and get the core purpose of life accomplished. This ideal life guiding ‘fundamental precepts’ have been given to me and with that the string of the life-kite that ‘I am Pure Soul’ is given in my own hands. In this fleeting lifespan, I have got this ‘divine precept’ with a ‘divine vision’, hence I want to “see and know each and every nook and cranny of my material nature in detail”, that itself exclusively is my ‘firm resolve’. This is how Mahatmas keep in their heart.

૨૬૭ ‘આજ્ઞાધર્મ’ આખો અંતરનો છે; અનુભવ લેવલે જે સત્સંગ હોય તે ‘સ્વાધ્યાયલક્ષી’ હોય, મહાત્માઓ ‘સ્વાધ્યાયલક્ષી’ હોય, તેમનો સત્સંગ પણ ‘સ્વાધ્યાયલક્ષી’ હોય, ‘વાણીલક્ષી’ નહીં.

267. The compliance to the ‘Fundamental precepts’ wholly relates to the inner living; there will be experience level ‘Satsang’, and that is to be focused on ‘advancing in one’s own learning and introspection’. ‘Mahatmas’ are focused on ‘introspection’, hence their ‘Satang’ too, is with a focus on their own ‘learning and introspection’, not driven by a focus on ‘speech and related outer attributes’.

૨૬૮ સામાની ‘ભૂલ’ જુએ, સામાને ‘અભિપ્રાય’થી જુએ, સામાને ‘દુઃખ’ દે, સામાની ‘મશ્કરી’ કરે, તો ‘ભૂલ જોનારો’ ‘ડિપ્રેશન’માં આવી જાય. જેટલાં ‘દુઃખ’ બહાર આપો, તેટલાં જ ‘દુઃખ’, તમારી મહીં ચાલુ થઈ જાય, આ વીતરાગોનું સાયન્સ છે.

268. When one sees the mistakes of others, sees others with ‘opinion’, gives ‘pain’ to others, ‘ridicules’ others, then such a ‘fault-finder person himself’ falls into ‘depression’. Whatever pains one gives to others, to that very extent ‘pain’ arises within oneself, according to the “science” of the ‘*Vitragas*’ (attachment-free Gods).

૨૬૯ ‘ઉદયકર્મો’ના ‘જ્ઞાતા’ થયા, તો ઉકેલ આવે; પણ ‘ઉદયકર્મો’ના ‘ભોક્તા’ થયા, તો ‘માર’ પડે.

269. If one becomes the ‘knower-perceiver’ of the ‘surfacing karmic manifestations’, then everything gets resolved; but if one becomes the ‘enjoyer/sufferer’ of the ‘resulting karmic manifestations’, then one suffers ‘beatings’.

૨૭૦ ‘આધાર-આધારી’નો સંબંધ ‘છૂટે’ એટલે ‘નિરાધાર’ થઈ જાય. આ ‘મન, વચન, કાયા’ - આધારી છે, પોતે આધાર ના આપે તો પડી જાય, ‘મને’ B.P. થયું છે, એવું માને તો આધાર અપાઈ જાય એટલે B.P. વધી જાય; મેં (“જ્ઞાની”એ) તમને જે ‘આત્મા’ આપ્યો છે, તેને B.P. હોય જ નહીં; આપણી ‘અનંત શક્તિઓ’ આધાર આપવામાં જ ખર્ચાઈ જાય છે.

270. When the relationship as a ‘dependent-supporter’ goes away, then it becomes ‘baseless’. The ‘mind, speech, body’ are dependent by nature, hence if one does not give them a base, then they fall off. If one owns that blood pressure has happened to ‘me’, if one believes so, then the support gets given, so the blood pressure would go higher. ‘I’ (the Enlightened Being) have made you realize the ‘Self’; the Soul can never have blood pressure. Our infinite powers get spent away in giving support (to various wrong beliefs).

૨૭૧ ‘સમભાવે નિકાલ’ કરવો એ જ ભાવ, તો દેહ સહજ થાય;
આત્મા (પ્રતિષ્ઠિત) સહજ થાય.

271. If there is exclusively an intent to ‘settle one’s karmic accounts with equanimity’ then the body becomes spontaneously flowing (*sahaj*); the ‘projected soul’ (*pratishthit atma*) becomes spontaneously flowing.

૨૭૨ ‘મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર’ આ ચાર ‘બાઉન્ડ્રી’ની બહાર છે, ‘નોર્મલિટી’માં નથી અને આ જ ‘દુઃખ’નું મુખ્ય કારણ છે. જાનવરો બધાં જ બાઉન્ડ્રીમાં છે, માટે સુખી છે. માણસોએ ‘બાઉન્ડ્રી’ તોડી, તેથી ‘દુઃખો’ ભોગવે છે ને !

272. These four, ‘mind, intellect, reflective consciousness and ego’ are outside the ‘boundary’, they are not in ‘normality’, and this itself is the root cause of ‘suffering’. All animals are within the ‘boundary’, hence are happy. Humans have broken the ‘boundary’ that is why they undergo ‘suffering’!

૨૭૩ વાઘમાં અને મનુષ્યમાં ફેર નથી, જે ફેર દેખાય છે, એ તમારાં જ ‘સ્પંદનો’ છે. ‘વાઘ’ હિંસક હોય એવું તમારા ‘મન’માં હોય, તો જ એ ‘હિંસક’ બને; તમે ‘અહિંસક’ હો, તો ‘વાઘ’ પણ ‘અહિંસક’ જ છે.

273. There is no difference between a tiger and a human, the difference that is seen, is that of your own ‘vibrations’. If a belief that ‘a tiger is violent’ is in your ‘mind’, only then it would become ‘violent’; if you are ‘non-violent’, then the ‘tiger’ too is ‘non-violent’.

૨૭૪ “જ્ઞાની”નો ‘ધ્રુવકાંટો’ (‘મોક્ષે’) ઉત્તરમાં લઈ જાય, અને ‘લોકસંજ્ઞા’નો ‘ધ્રુવકાંટો’ (‘સંસાર’માં) દક્ષિણમાં લઈ જાય.

274. The ‘directional arrow’ of the ‘Enlightened Being’ takes one northwards (towards liberation) and the ‘directional arrow’ of the ‘public opinion’ takes one southwards (towards the cycle of worldly life).

૨૭૫ ‘અભિપ્રાય’ બંધ થાય તો ‘શક્તિઓ’ વધે, પછી “વિધિઓ” સરસ થાય.

275. If ‘opinions’ stop then ‘inner powers’ get enhanced, and thereafter ‘the prayers’ can be done effectively.

- ૨૭૬ ‘સ્વ-સ્થાને’ બેસી ગયા હોય, તે યથાર્થ ‘સ્થાનકવાસી’ કહેવાય.
276. One who has become centered in ‘one’s own Self’, is called an authentic ‘*Sthankvasi*’.
- ૨૭૭ ‘સામાના દોષ’ જોવાથી ‘શ્વાસોશ્વાસનું આયુષ્ય’ ઘટી જાય છે અને ‘સામાના ગુણ’ જોવાથી ‘શ્વાસોશ્વાસ’નું આયુષ્ય વધી જાય છે.
277. On seeing the ‘faults of others’ the ‘span’ of one’s breathings get shortened, whereas on seeing the ‘virtues of others’, the span of one’s breathing increases.
- ૨૭૮ “દાદા” physical નથી, એ ‘આપણું’ જ ‘સ્વરૂપ’ છે.
278. “Dada” is not physical, “Dada” is verily ‘our very own’ ‘Real Self’.
- ૨૭૯ ‘ટંકોત્કીર્ણ’ ગુણને લઈને ‘ચેતન’, ‘Matter’થી, ‘ચારેય ગતિમાં જુદું જ રહે છે; ‘ટંકોત્કીર્ણ’ એ ચેતનનો નિર્લેપતાનો ગુણ-સ્વભાવ છે.
279. With the inherent ‘immiscible’ attribute, ‘pure consciousness’, remains totally separate from “matter” while in all the four life forms; being ‘immiscible’ (*tankotkeerna*) is the inherent nature of ‘pure consciousness’ that ever remains totally unsmearred.

૨૮૦ ‘કોઈ’ કોઈને જોવા નવરું નથી, કારણ ‘પોતે’ પોતાનામાં જ એટલા બધા ખેવાયેલા છે ! માટે જ ‘લોકસંજ્ઞા’નો ભય રાખવા જેવો નથી.

280. No one is free to watch anyone else because everyone is so deeply absorbed and lost in themselves only! Hence, it is not worth being afraid of ‘public opinion’.

૨૮૧ ‘સ્પંદન’ની પરિસ્થિતિમાં ‘નિઃસ્પંદન’ રહી શકાય, એવું “દાદા”નું ‘અક્રમ વિજ્ઞાન’ છે.

281. In a situation prone to create ‘vibrations’, it is possible to remain ‘vibrations-free’, such is the ‘stepless science’ of “Dada”.

૨૮૨ ‘ગુણ’ કોને કહેવાય ? ‘પોતે’ અને ‘સ્વભાવ-દ્રવ્ય’ એટલે કે ‘ગુણી’ સાથે જ હોય, તેને જ ગુણ કહેવાય; ‘ગુણ’ વગર ‘દ્રવ્ય’ હોઈ શકે જ નહિ; ‘ચેતન દ્રવ્ય’ એ તેના ‘ચેતન ગુણો’ અને તેની ‘ચેતન અવસ્થાઓ’ સાથે જ હોય અને ‘જડ દ્રવ્ય’, એ તેના ‘જડ ગુણો’ અને એની ‘જડ અવસ્થાઓ’ સાથે જ હોય.

282. What can truly be called an ‘attribute’? When an attribute and its ‘real elemental nature’ (the ‘attribute-holder’) are always together, that exclusively can be called an attribute; without an ‘attribute’ there can never be an ‘element’. The ‘pure consciousness element’, its ‘pure consciousness attributes’ and its ‘pure consciousness phases’ are always together, and ‘lifeless matter’ with its ‘lifeless attributes’ and its ‘lifeless phases’ are always together.

૨૮૩ અમારા એકેએક શ્વાસની કિંમત કેટલી ? લોકોને ‘અનંતા-અનંત ભવ-ભટકામણ’માંથી ‘છોડાવવા’ માટે જ અમારો ‘શ્વાસ’ વપરાય છે-“પ્રગટ જ્ઞાની” કહે.

283. The Enlightened Being says, “What is the value of each-and-every breath of mine? My ‘breath’ is exclusively utilized to ‘emancipate’ people from the infinite unending wanderings of life-to life.”

૨૮૪ ‘વીતદ્વેષ’, એ ‘વીતરાગતા’નું પહેલું પગથિયું છે.

284. Becoming ‘aversion-free’, is the first step towards ‘*Vitragta*’ (attachment-free state of being).

૨૮૫ “અક્રમ વિજ્ઞાન” શુદ્ધ પરિણામી છે; ‘શુદ્ધ પરિણામ’થી જ મોક્ષ; ‘જગતનું જ્ઞાન’ પુદ્ગલ-પરિણામી, અને એ જ ‘સંસાર’ છે.

285. The “Stepless Science” (*Akram Vigyan*) brings purity of resulting manifestations; and exclusively with the pure resulting manifestations there is liberation (*moksha*); the ‘knowledge of the world’ brings manifestations relating to ‘live matter’ and that itself is the ‘worldly life’ (*samsara*).

૨૮૬ ‘જ્ઞાન’ એ “આત્મા”ની ‘સ્વભાવ-દશા’ છે. જ્યારે ‘અજ્ઞાન- એ “આત્મા”ની ‘વિભાવ-દશા’ છે.

286. ‘Knowledge’ is ‘inherent state of being’ of the “Soul”, whereas ‘ignorance’ is a ‘deviant state of being’ of the “Soul”.

૨૮૭ ‘જ્ઞાન’ પછી પ્રભાવ વધે, આગળ જાય, તો ‘ચારિત્ર્ય’ કહેવાય, ત્યાર પછી ‘ચારિત્ર્યવાન’ કહેવાય, અને એ પછી ‘શીલવાન’ કહેવાય.

287. After arising of ‘Knowledge’ majesty grows in one’s aura, and as one advances further, it is called ‘real conduct’ (*charitrya*); then one is regarded as ‘a man of real conduct’ (*charitravaan*) and finally one is regarded as an ‘embodiment of pure conduct’ (*sheelvaan*).

૨૮૮ અંતઃકરણમાં જે સ્વભાવની ‘ચીકાશ’ છે, તે જેમ જેમ ઓછી થતી જાય, તેમ તેમ ‘આનંદ’ આવતો જાય.

288. As the ‘stickiness’ that is in the nature of the ‘inner psyche’ (*antahkaran*) goes on receding, the ‘inner bliss’ goes on showing up.

૨૮૯ ‘કેવળજ્ઞાન’ થતાં સુધી ‘આજ્ઞાધર્મ’ છે.

289. Until ‘Absolute Knowledge’ arises there is essentially a need for compliance to the ‘fundamental principles of liberation’.

૨૯૦ આપણે “આત્મા”ના ‘ખપી’ થયા એટલે ‘સંસારના ભોગી’ ના રહ્યા.

290. Since we have become ‘keenly focused’ for attaining the “experience of Soul”, we have ceased to be the ‘enjoyer/sufferer’ of the worldly life’.

૨૯૧ ‘આંતરશાંતિ’ ના જાય, તેને ‘ધર્મ’ કહેવાય. ‘એટીકેટ’ છે, ત્યાં ધર્મ નથી.

291. That with which ‘inner peace’ is never lost, that can truly be called a ‘religion’. Where there is ‘etiquette’, there is not an authentic ‘religion’.

૨૯૨ લોકો જોડે ડીલિંગ નહીં કરવાનું, અંદરનું ડીલિંગ કરવાનું, ઝઘડ્યા વગર સમજી લેવાની પ્રકૃતિને, ‘દૃષ્ટિ’ પ્રાપ્ત થઈ છે તો!

292. Do not engage in ‘dealing’ with others, rather engage in ‘dealing’ within yourself; without quarreling, just understand (your own) material nature (of file #1), since ‘divine vision’ has been obtained!

૨૯૩ ‘ઘર’ ચોખ્ખું કરવાનું મારું કામ અને ઘરને ચોખ્ખું રાખવાનું તમારું કામ-“પ્રગટ જ્ઞાની” કહે.

293. The “Enlightened Being” says, “it is my job to cleanse your ‘home’ and to keep the home clean is your job.”

૨૯૪ ‘જ્ઞેય’ના ‘જ્ઞાતા’ થાય નહીં અને ‘જ્ઞાન પ્રકાશ’ ખુલ્લો થાય નહીં. ‘જ્ઞેય’ના જેટલા ‘જ્ઞાતા’ થયા, એટલો ‘જ્ઞાન પ્રકાશ’ ખુલ્લો થાય.

294. So long as one does not become the ‘knower-perceiver’ of the ‘knowable’, the ‘light of knowledge’ does not open out. To the extent one becomes the ‘knower-perceiver’ of the ‘knowable’, to that extent one becomes ‘knower-perceiver’, and that much ‘light of knowledge’ opens out.

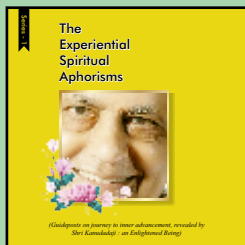
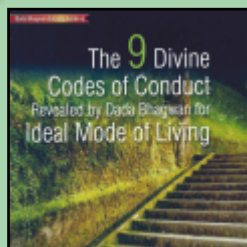
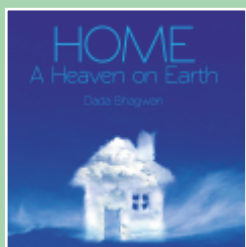
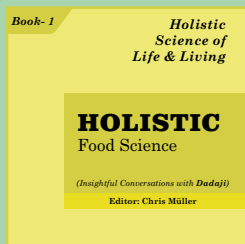
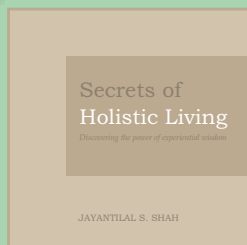
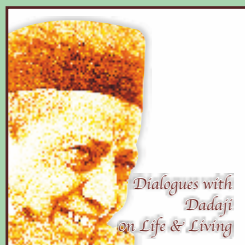
૨૯૫ “અમૂલ્ય એવા ભગવાન” આગળ તમારું (‘પુદ્ગલ’નું) ‘Relative’ નું મૂલ્ય કાંઈ ઓછું નથી. અમે તમારું ‘મૂલ્ય’ સમજી ગયા છીએ, હવે જેમ છે તેમ તમારા પૂર્ણ મૂલ્યનો સ્વીકાર કરીએ છીએ અને તમારું ‘અવમૂલ્યન’ (‘Devaluation’) નહીં કરીએ, એમ ‘જ્ઞાની મહાત્માઓ’ જાણે.

295. “In front of the ‘invaluable Godly Real Self’, the value of you - the relative self (live matter) is not of any less significance. We have now understood your ‘value’ and acknowledge it ‘as it is’, we accept your value in full and we shall never ‘devalue’ it. - This much the ‘Self-realized initiates (Mahatmas)’ know very well.

૨૯૬ ‘પોતાનું ઓળખાણ’ થયું “પ્રગટ” થકી, એ જ “પ્રત્યક્ષ ભક્તિ”; પોતાની ઓળખાણ વગર, ‘પરોક્ષ ભક્તિ’ જ કહેવાય છે; પોતાના ‘સ્વરૂપની ભક્તિ’ હોય, તો જ ‘સ્વ રમણતા’ ઉત્પન્ન થાય; વર્તમાન કળિકાળમાં “દાદા ભગવાનના અસીમ જય જયકાર હો”ની ‘સ્વ-સ્વરૂપ કીર્તનભક્તિ’, સર્વજન હિતાય એક ‘અનન્ય સત્સાધન’ પ્રાપ્ત છે!

296. The “recognition of one’s own Self” has happened with the grace of the “Enlightened Being”- and that itself is the arising of the ‘Direct Devotion’; without the recognition of “one’s own Self” it is all called ‘Indirect Devotion’ (*paroksha bhakti*) only. ‘Playful immersion in the Real Self’ arises only with ‘Devotion to the Real Self within’. In these present turbulent times, the ‘Devotion to the Real Self within’ (*kirtan bhakti*) - “*Dada Bhagavan na Aseem Jai Jai Kar Ho*” is available as a ‘unique real spiritual tool’ for the welfare of people in general!

HSRC ENGLISH BOOKS

एगो मे सासओ अप्पा, नाणदंसणसंजुओ ।
सेसा मे बाहिरा भावा, सव्वे संजोगलक्खणा ॥

संजोगमूला जीवेणं, पत्ता दुक्खपरंपरा ।
तम्हा संजोगसंबंधं, सव्वभावेण वोसिरे ॥

ज्ञान और दर्शन से संयुक्त मेरी आत्मा ही शाश्वत है ।
शेष सब तो हैं बहिर्भाव जो संयोगलक्षणवाले हैं ।

इन संयोगों के कारण ही
जीव दुःखों की परंपरा को प्राप्त हुआ है ।
अतः संपूर्णभाव से मैं इन संयोग-संबंध को
(हे परमात्मा ! आपके चरणों में) अर्पण करता हूँ ॥

On one side is my real self, pure and blissful,
eternal and aware.
On the other side is everything else, circumstantial,
conditional and time bound.

All the series of miseries suffered
by the Self are born of these alien associations;
therefore, I wholeheartedly
surrender those to Thee, O' Divine!

HOLISTIC SCIENCE RESEARCH CENTER

Vitrag Vignan Charitable Research Foundation

(Trust Reg. No. E/6760/Surat, 3 March 2009)

Near MahavidehTeerth Dham, N. H. 8, Nansad Road, Kamrej Char Rasta,

Ta. Kamrej, Dist. Surat - 394 185. Tel. : +91 2621-250750

e-mail : hsrcsurat@gmail.com | www.holisticscience.org, www.vvcrf.org

Pan No. AABTV1268N, 80(G) No : AABTV1268N/625/15-16/T-718/80G(5)/Dated : 15-02-2016

Govt. of India NITI DARPAN NGO Registration No. GJ/2017/0155433